

10 dni MODLITWY

6-16 stycznia 2016 roku

***Trwanie
w Chrystusie
— życie w obfitości***

przyłącz się
do nas podczas

10 dni
MODLITWY

KOŚCIÓŁ
ADWENTYSTÓW
DNIA SIÓDMEGO

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

6-16 stycznia 2016 roku

Spis treści

Rozpoczynamy 10 Dni Modlitwy 2016!	3
Dzień 1 • Duch Święty — nasza największa potrzeba	7
Dzień 2 • Nasz największy dar dla Boga to my sami	9
Dzień 3 • Chrystus w nas	11
Dzień 4 • Trwanie w Chrystusie	13
Dzień 5 • Więcej niż zwycięzcy	15
Dzień 6 • Radość posłuszeństwa	17
Dzień 7 • Życie, które jest błogosławieństwem dla bliźnich	19
Dzień 8 • Chrystus odzwierciedlony w rodzinie	21
Dzień 9 • Chrystus odzwierciedlony w Kościele	23
Dzień 10 • Chrystus odzwierciedlony w sąsiedztwie	25
Dzień 11 • Życie w obfitości	27
Noc modlitwy	28
Obietnice, na które można powołać się w modlitwie	31
Wskazówki dla liderów	35

TYTUŁ ORYGINAŁU: *Join us in 10 Days of Prayer 2016.*

TŁUMACZ I TYPOGRAF: Jarosław Kauc. REDAKTOR I KOREKTOR: Bernard Koziróg.

Wszystkie cytaty biblijne zaczerpnięto z *Biblii Warszawskiej*.

© Copyright by Zarząd Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w Polsce (2016). All rights reserved.

przyłącz się
do nas podczas

10 dni
MODLITWY

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

6-16 stycznia 2016 roku

Rozpoczynamy 10 Dni Modlitwy 2016!

Wprowadzenie

Witaj w programie 10 Dni Modlitwy 2016! Dziesięć lat minęło od czasu, gdy Kościół zaczął się modlić w ramach 10 dni modlitwy na początku każdego roku. Bóg dokonał wielu cudów w ramach tych dni modlitwy. Duch Święty dokonywał ożywienia, nawrócenia, odnowienia ewangelizacyjnego zapалу oraz uzdrawiał więzi między ludźmi. Prawdziwie modlitwa jest miejscem narodzin ożywienia!

Wierzmy, że twoje życie oraz życie tych, za których będziesz się modlił, zmieni się, gdy przyłączył się do swoich współwyznawców w modlitwie o wywołanie Ducha Świętego, którego Ojciec obiecał tym, którzy Go o Niego proszą. Przeczytaj świadectwa tych, którzy uczestniczyli w programie 10 Dni Modlitwy w ubiegłym roku:

*„Moc Ducha Świętego działa w naszym zborze. Niektórzy z tych co odeszli wracają do zboru, a wyznawcy całkowicie poświęcają się Panu, by iść z Nim w 2015 roku. Dziękujemy wam i niech Bóg was błogosławi!”
(Joe Kin, Zbór Adwentystyczny Kanudi, Port Moresby, Papua Nowa Gwinea).*

*„Bóg wielce nam błogosławi, gdy nasz zbór gromadzi się na modlitwę podczas tych dziesięciu dni modlitwy. Na spotkania przychodzi młody człowiek, który od dawna nie uczęszczał do zboru. Jego żona przyszła na piątkowe spotkanie modlitewne i wraz z nią grupa modliła się, by jej mąż powrócił do Kościoła. W sobotni poranek przyszedł! Chwalimy Boga za to, jak działa pośród nas!”
(Peggy Casebier, Oregon, Stany Zjednoczone).*

*„10 Dni Modlitwy ożywiły zbór adwentystyczny Southend i piątkowe spotkania modlitewne, których od dawna nie było w moim zborze. Ta dziesięciodniowa sesja nauczyła nas, że moc jest w modlitwie i sprawiła jedność pośród członków Kościoła oraz gorliwość w pracy dla Pana”
(Tafadzwa Katsota, Southend, Zimbabwe).*

*„Nasze dziesięć dni przypadło na 1-10 stycznia. Nasz pastor Bill McClendon modlił się o Bożą ochronę dla wszystkich, którzy zaangażowali się w modlitwę. Dzisiaj, 7 stycznia, jechałam do pracy, a samochód na środkowym pasie wpadł w poślizg na śniegu i zaczął się obracać raz po raz, w końcu zatrzymując się na moim pasie tuż przed moim samochodem. Zahamowałam jakieś pół metra przed nim. Powiedziałam: »Dziękuję Ci, Jezusie!«. Kierowca w tamtym samochodzie widział moją twarz. Próbował odwrócić samochód i odjechać. Kierowca ciężarówki, która zatrzymała się za mną, spodziewał się, że kierowca zjedzie na pobocze i zatrzyma się, ale nic takiego się nie stało! Zatelefonowałam do pastora i powiedziałam mu, co się stało. Bóg jest z nami przez cały czas. Jestem tego pewna”
(Charmaine Ridgely, Pierwszy Zbór Adwentystyczny Baltimore, Ellicott City, Maryland, Stany Zjednoczone).*

*„Jestem wdzięczny naszemu niebiańskiemu Ojcu. On uczynił coś szczególnego. Mam młodszego brata (10 lat), który miał problemy z sercem, a lekarze postanowili, że wymaga operacji w Indiach. Kiedy zacząłem się za niego modlić, bardzo szybko wracał do zdrowia. W ciągu kilku dni jego stan znacznie się poprawił. Lekarze oszacowali, że w tym tempie za dwa tygodnie będzie zupełnie zdrowy. Bóg postanowił jeszcze raz go ocalić. Jutro mój brat wraca z Indii. Czekam na wielkie rzeczy, które wydarzą się w kolejnych dniach”
(Yoel Asaph, Mwanza, Tanzania).*

Temat naszych modlitw: Trwanie w Chrystusie — życie w obfitości

Podczas 10 Dni Modlitwy 2016 będziemy się modlić o to, by Duch Święty nauczył nas, jak trwać w Chrystusie i otrzymać życie w obfitości. Apostoł Paweł wzywa wierzących, by byli „pełni Ducha” (Ef 5, 18), „by sprawił według bogactwa chwały swojej, żebyście byli przez Ducha jego mocą utwierdzeni w wewnętrznym człowieku, żeby Chrystus

przez wiarę zamieszkał w sercach waszych, a wy, wkorzeni i ugruntowani w miłości, zdołali pojąć ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość i długość, i wysokość, i głębokość, i mogli poznać miłość Chrystusową, która przewyższa wszelkie poznanie, abyście zostali wypełnieni całkowicie pełnią Bożą” (Ef 3,16-19).

„Trwajcie we mnie, a Ja w was». Trwanie w Chrystusie oznacza stałe przyjmowanie Jego Ducha, życie bezwarunkowo poddane Jego służbie. Kanat łączności między człowiekiem a Bogiem musi być stale otwarty. Jak gałęzie krzewu winnego stale czerpią soki z żywego krzewu, tak powinniśmy lgnąć do Jezusa i przez wiarę przyjmować od Niego siłę i doskonałość Jego własnego charakteru” (Ellen G. White, *Życie Jezusa*, wyd. XV, s. 614).

„Trwajcie we mnie, a Ja w was» — jest to rzecz możliwa do wykonania, a Chrystus nie zapraszałby cię, gdyby było inaczej. Jezus, nasz Zbawiciel, stale pociąga cię za pośrednictwem Ducha Świętego, pracując nad tobą, abyś trwał w Nim. (...) Błogosławieństwa, które ci ofiaruje, są powiązane z twoimi osobistymi decyzjami. Czy odrzucisz Go? Oświadczyl: »Tego, który do mnie przychodzi, nie wyrzucę precz« (Jan 6,37). A o pewnej klasie ludzi powiedział: »Ale mimo to do mnie przyjść nie chcecie, aby mieć żywot« (Jan 5,40)” (Ellen G. White, *W atmosferze niebios*, s. 55).

Codziennie potrzebujemy Ducha Świętego w naszym życiu, abyśmy mogli trwać w Chrystusie, doświadczać życia w obfitości i dzielić się nim z zagubionymi synami i córkami Boga. W ciągu tych dziesięciu dni będziemy chcieli poświęcić czas na zastanowienie, dlaczego i jak mamy trwać w Chrystusie i jaki wpływ będzie to miało na nas i innych. Módlmy się razem, by Bóg nauczył nas „jak wielkie jest między poganami bogactwo chwały tej tajemnicy, którą jest Chrystus w was, nadzieja chwały” (Kol 1,27).

Sugerowane wskazówki dotyczące modlitwy

- Niech twoje modlitwy będą krótkie — jedno dwa zdania w danej intencji. Daj innym możliwość modlić się, tak by wszyscy mogli czynnie uczestniczyć w modlitwie. Możesz się modlić po wielokroć, podobnie jak zabierasz wielokrotnie głos w rozmowie.
- Milczenie jest dobre, gdyż daje wszystkim czas na słuchanie Ducha Świętego.
- Wspólne śpiewanie pieśni pod kierunkiem Ducha Świętego jest także wielkim błogosławieństwem. Nie potrzebujecie do tego akompaniamentu — możecie śpiewać pieśni, których melodię dobrze znacie.
- Zamiast poświęcać cenny czas przeznaczony na modlitwę na przedstawianie intencji modli-

tewnych, po prostu przedstaw te intencje w modlitwie. Inni będą mogli modlić się w tych intencjach i powoływać się na Boże obietnice w potrzebach przedstawionych w modlitwie przez ciebie.

Powoływanie się na obietnice Boże

Bóg dał nam wiele obietnic w swoim Słowie. Naszym przywilejem jest powoływać się na te obietnice w modlitwie. Wszystkie Jego przykazania i rady są jednocześnie obietnicami. On nigdy nie domaga się od nas niczego, czego nie moglibyśmy czynić w Jego mocy.

Gdy się modlimy, łatwo przychodzi nam skupiać uwagę na naszych potrzebach, trudnościach i wyzwaniach, a następnie biadać i użalać się nad naszą sytuacją. Nie taki jest cel modlitwy. Modlitwa ma wzmacniać naszą wiarę. Dlatego zachęcam cię, byś w modlitwie powoływał się na Boże obietnice. Pomocą ci one przenieść wzrok z siebie i swoich słabości na Jezusa i Jego potęgę. Patrząc na Niego zostajemy przemienieni na Jego podobieństwo.

„Każda obietnica w Słowie Bożym jest przeznaczona dla nas. W naszych modlitwach przedstawiamy słowa Jahwe obłożone Jego przysięgą i przez wiarę przyjmujemy na własność Jego obietnice. Jego słowo zapewnia, że jeśli prosimy z wiarą, otrzymamy wszelkie duchowe błogosławieństwa. Nie przestawaj prosić, a otrzymasz o wiele więcej niż prosisz czy nawet myślisz” (Ellen G. White, *W atmosferze niebios*, s. 71).

„Proście o Ducha Świętego. Bóg spełni każdą swoją obietnicę. Z Biblią w ręce mówcie: Uczyniłem wszystko, coś powiedział i przypominam Ci Twoją obietnicę: »Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a otworzą wam«” (Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, wyd. IV, s. 91).

Jak możesz się powoływać na Jego obietnice? Na przykład, kiedy modlisz się o pokój, możesz się powołać na J 14,27 i powiedzieć: „Panie, Ty powiedziałeś nam w swoim Słowie: »Pokój zostawiam wam, mój pokój daję wam; nie jak świat daje, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze i niech się nie lęka«. Daj nam pokój, którym obiecałeś nas obdarzyć”. Dziękuj Panu, że obdarza cię pokojem, nawet jeśli nie czujesz jeszcze, że to się stało.

W załączniku zatytułowanym „Obietnice, na które możesz się powołać w modlitwie” zamieściliśmy szereg Bożych obietnic. Czytaj i studiuj je, zanim będziesz się modlił. Powołuj się na nie w swoich osobistych modlitwach, jak również w modlitwach w grupie.

Post

Zachęcam cię, byś podczas tych dziesięciu dni podjął post Danielowy. Rozpoczęcie roku modlitwą i postem jest znakomitą sposobem poświęcenia naszego życia Bogu na nadchodzący rok. Ellen G. White mówi nam: „Odtąd i aż do końca czasu lud

Boży powinien być bardziej gorliwy, przebudzony, nie ufający własnej mądrości, ale mądrości swego Przywódcy. Powinni wyznaczyć dni na post i modlitwę. Nie należy wymagać zupełnego wstrzymania się od spożywania posiłków, ale należy jeść oszczędnie i najprostszy pokarm” (Ellen G. White, *Counsels on Diet and Foods*, s. 188-189; zob. *Chrześcijanin a dieta*, s. 130).

Wiemy, że Daniel spożywał tylko owoce i wazywa przez dziesięć dni. Podobnie zachęcamy cię do przyjęcia bardzo prostej diety podczas tych dziesięciu dni. Prosta dieta wykluczająca cukier, przetworzone i rafinowane produkty oraz słodkie napoje gazowane sprzyja nam na wielu poziomach. Po pierwsze, proste odżywianie oznacza mniej czasu potrzebnego na przygotowanie pokarmu i więcej czasu, który możemy spędzić z Panem. Po drugie, im prostsza nasza dieta, tym lżej strawna i tym bardziej sprzyjająca czystości umysłu. Wszyscy wiemy, że cukier przyćmiewa funkcjonowanie płatów czołowych mózgu, ośrodka naszych myśli. Jeśli pragniemy mieć czystszy umysł, by wyraźniej słyszeć głos Boga, i jeśli pragniemy być bliżej Niego, to musimy być pewni, że nasz sposób odżywiania nie stoi temu na przeszkodzie.

Powiedziano nam: „Zazdrośnie strzeżcie swoich godzin przeznaczonych na modlitwę, studium Biblii i zastanawianie się nad samym sobą” (Ellen G. White, *Studzy ewangelii*, s. 70). Oprócz tego, że daj nam czystość umysłu, post pomaga nam badać nasze serce.

Post polega nie tylko na powstrzymaniu się od spożywania pokarmu. Zachęcam cię także do postu od telewizji, filmów, gier komputerowych, a nawet korzystania z portali społecznościowych czy materiałów audio-wizualnych w serwisach internetowych. Nawet rzeczy, które nie są złe same w sobie, jak portale społecznościowe czy serwisy służące do dzielenia się materiałami audio-wizualnymi, mogą pochłaniać dużo naszego czasu. Odłóż wszystko, co możesz odłożyć na bok, aby spędzać więcej czasu z Panem.

Post dotyczy unikania wszystkiego, co powstrzymuje nas od przybliżania się do Boga w modlitwie i studiowaniu *Biblii*. Powiedziano nam, że „duch prawdziwego postu i modlitwy jest duchem, który poddaje Bogu umysł, serce i wolę” (*Seventh-day Adventist Bible Commentary*, t. IV, s. 1148).

Poszczenie nie jest szybkim sposobem na uzyskanie cudu od Boga. Poszczenie jest ukorzeniem się przed Bogiem, aby mógł On działać w nas i przez nas. „Z pewnych względów post i modlitwa są zalecane i stosowne. W rękach Boga są one środkiem oczyszczenia serca i ukształtowania chłonnego umysłu. Otrzymujemy odpowiedzi na nasze modlitwy, gdyż korzemy nasze dusze przed Bogiem” (Ellen G. White, *Medical Ministry*, s. 283).

Ukórzmy się przed Bogiem i szukajmy Go z całego serca, umysłu i siły. Przybliżmy się do Niego przez modlitwę i post, a On przybliży się do nas.

Duch Święty

Nie zapomnij prosić Boga, by Duch Święty wskazał ci, jak i o co powinieneś się modlić w intencji innych osób w określonej sytuacji. *Biblia* mówi nam, że nie wiemy, o co się modlić, a wówczas Duch Święty wstawia się za nami.

„Nie tylko mamy prosić w imieniu Chrystusa, ale również z natchnienia Ducha Świętego. Jest przecież powiedziane: »Podobnie i Duch wspiera nas w niemocy naszej; nie wiemy bowiem, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w niewysłownych westchnieniach« (Rz 8,26). Takie modlitwy Bóg chętnie wysłuchuje. Gdy modlimy się w imieniu Jezusa, poważnie i gorąco, gorliwość nasza stanowi gwarancję, że Bóg »potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy« (Ef 3,20)” (Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, wyd. IV, s. 91).

Wiara

Duch Proroctwa mówi nam, że „modlitwa i wiara uczynią to, czego żadna siła na ziemi uczynić nie może” (Ellen G. White, *Śladami Wielkiego Lekarza*, wyd. VI, s. 381). Zostaliśmy także wezwani do modlitwy i wiary, że Bóg wysłucha nas i odpowie na naszą modlitwę.

„Chrystus mówi: »Proście, a będzie wam dane« (Łk 11,9). W tych słowach Chrystus daje nam wskazówkę, jak mamy się modlić. Z dziecięcą prostotą mamy przychodzić do naszego niebiańskiego Ojca, prosząc Go o dar Ducha Świętego. Jezus mówi: »Wszystko, o cokolwiek byście się modlili i prosili, tylko wierzcie, że otrzymacie, a spełni się wam« (Mk 11,24). Macie przychodzić do Ojca wyznając swoje grzechy, oczyszczając duszę z wszelkiego grzechu i skażenia, a waszym przywilejem jest dowieść autentyczności obietnic Pańskich. (...) Mamy wierzyć w Słowo Boże, gdyż próba charakteru leży w fakcie, że budujecie się w najświętszej wierze. Zostajecie uznani przez Boga przez posłuszeństwo Jego Słowu. Nie musicie czekać na przyptływ wspaniałych emocji, zanim uwierzycie, że Bóg was wysłuchał. Uczucia nie są kryterium oceny, gdyż emocje są tak zmienne jak chmury na niebie. (...) Żyjąc na ziemi możemy mieć pomoc z Nieba (...) gdyż doświadczylismy Boga tysiąc razy. Będę szedł w wierze, nie znieważając mojego Zbawiciela moją niewiarą” (Ellen G. White, „Review and Herald”, 11 X 1892, ak. 1.3.6).

„Mamy zbyt mało wiary. Ograniczamy Świętego Izraelskiego. Powinniśmy być wdzięczni, że zniża się On do nas, by posługiwać się nami jako swoimi narzędziami. Każda gorliwa modlitwa zanoszona z wiarą w jakiegokolwiek kwestii spotka się z odpowiedzią.

Być może odpowiedź nie będzie taka, jak się spodziewamy, ale nadejdzie — przypuszczalnie nie tak, jak oczekujemy, ale wtedy, kiedy najbardziej jej będziemy potrzebować. Ach, jakże grzeszna jest nasza niewiara! »Jeśli we mnie trwać będziecie i słowa moje w was trwać będą, proście o cokolwiek byście chcieli, stanie się wam« (Mt 15,7)” (Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, t. III, s. 209).

Powiedziano nam także, iż „możemy prosić o przebaczenie grzechów, o Ducha Świętego, o charakter podobny do Chrystusowego, o mądrość i siłę do wykonania Jego dzieła, o każdy dar, jaki obiecał, ale musimy wierzyć, że to, o co prosimy, otrzymamy,

i dziękować Bogu, żeśmy otrzymali” (Ellen G. White, *Wychowanie*, s. 181). Tak więc przyswój sobie zwyczaj dziękowania Bogu z góry przez wiarę za to, co On uczyni i jak odpowie na twoje modlitwy.

Módl się za siedmioro

Zachęcam cię do szczególnej modlitwy podczas tych dziesięciu dni za siedem osób, aby doświadczyły one „życia w obfitości”. Mogą to być krewni, przyjaciele, współpracownicy, sąsiedzi czy po prostu znajomi. Zastanów się i proś Boga, by wskazał ci, za kogo masz się modlić. Proś Boga, by dał ci prawdziwe pragnienie zbawienia dla tych ludzi.

przytącz się
do nas podczas

10 dni
MODLITWY

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

6-16 stycznia 2016 roku

Dzień 1

Duch Święty — nasza największa potrzeba

„Jeśli więc wy, którzy jesteście źli, umiecie dobre dary dawać dzieciom swoim, o ileż bardziej Ojciec niebieski da Ducha Świętego tym, którzy go proszą” (Łk 11,13).

SUGEROWANY FORMAT CZASU MODLITWY Chwała (ok. 10 minut)

- Rozpocznijcie czas modlitwy chwalcąc Boga za to, jaki jest — za Jego miłość, mądrość, świętość itd.
- Chwalcie Boga za to, że uczy was, jak trwać w Nim.
- Chwalcie Boga za to, że jest gotowy udzielić wam największego daru — Ducha Świętego.

Wyznanie winy i przyjęcie zwycięstwa nad grzechem (ok. 5 minut)

- Proś Boga, by wskazał ci, jakie grzechy powinien wyznać Mu w głębi serca. Proś o Jego zwycięstwo nad tymi grzechami.
- Proście Boga o przebaczenie tego, że nie doceniacie Jego daru Ducha Świętego tak, jak powinniście. Proście Go, by dał wam głód i pragnienie Ducha Świętego.
- Dziękujcie Bogu, że przebacza wam według 1 J 1,9.

Prośby i wstawiennictwo (ok. 35 minut)

- Proście Boga, aby pełniej objawił wam Jego charakter i pozwolił wam lepiej Go poznać.
- Proście Boga, by przygotował was na napełnienie Jego Duchem.
- Proście Boga, by wasi bliscy i przyjaciele odczuwali potrzebę Ducha Świętego.
- Czy cokolwiek stoi na przeszkodzie obecności Ducha Świętego w waszych sercach? Powiedzcie o tym Bogu w modlitwie.
- Módlcie się, by przywódcy kościoła (wasz starszy zboru i pastor, przywódcy diecezji, unii, wydziału i Generalnej Konferencji) dostrzegali potrzebę obecności Ducha Świętego w ich życiu.
- Módlcie się o jedność Kościoła w Duchu Świętym i prawdzie.
- Módlcie się o stałe i wzrastające akcentowanie ożywienia i reformacji wśród wyznawców, w diecezjach, uniach, instytucjach, wydziałach i Gene-

ralnej Konferencji. Zwróćcie uwagę na osobisty aspekt ożywienia i reformacji dla was, waszych bliskich, waszego zboru i społeczeństwa. Módlcie się, by ludzie angażowali się w inicjatywę „Zjednoczeni w Modlitwie” prosząc o późny deszcz Ducha Świętego i spełnienie Jł 2, Oz 6 i Dz 2.

- Módlcie się za każdego wyznawcę, by wszyscy odczuli odpowiedzialność za ratowanie bliźnich i uświadomili sobie, że niebo wzywa każdego do podążania za Chrystusem i dzielenia się wiarą zgodnie z Bożym prowadzeniem.
- Módlcie się o większy nacisk kładziony na osobiste i wspólne codzienne czytanie Biblii i podążanie za nią w ramach inicjatywy „Wierście Jego Prorokom”, która podkreśla czytanie i studiowanie Biblii i Ducha Proroctwa.
- W ramach Misji w Miastach módlcie się za Wydział Zachodniośrodkowoafrykański i miasta, w których prowadzona jest praca, by prowadzić ludzi do Chrystusa: Lagos, Douala, Calabar, Akra, Abuja, Lome. Módlcie się także za Wydział Południowoazjatycki i miasta w Indiach, w których ludzie są pozyskiwani dla Chrystusa: Mumbai, Kochi, Bidar, New Delhi, Coimbatore, Surat, Imphal, Vijayawada. Módlcie się, by Słowo Boże przynosiło owoc.
- Módl się, by siedmioro (lub więcej) osób z twojej listy dostrzegło potrzebę otwarcia serca na działanie Ducha Świętego.
- Módl się o zaspokojenie twoich osobistych potrzeb.

Dziękczynienie (ok. 10 minut)

- Dziękujcie Bogu za dar Ducha Świętego.
- Dziękujcie Bogu za to, jak Duch Święty działa w waszych sercach.
- Dziękujcie Bogu za to, jak zamierza ratować dusze dla Jego królestwa w ciągu tych dziesięciu dni.

Proponowane pieśni: 63, 66, 73

Duch Święty — nasza największa potrzeba

„A ja wam powiadam: Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a otworzą wam. Każdy bowiem, kto prosi, otrzymuje, a kto szuka, znajduje, a kto kołacza, temu otworzą. Gdzież jest taki ojciec pośród was, który, gdy syn będzie go prosił o chleb, da mu kamień? Albo gdy będzie go prosił o rybę, da mu zamiast ryby węża? Albo gdy będzie prosił o jajo, da mu skorpioną? Jeśli więc wy, którzy jesteście źli, umiecie dobre dary dawać dzieciom swoim, o ileż bardziej Ojciec niebieski da Ducha Świętego tym, którzy go proszą” (Łk 11,9-13).

„Potrzebna jest moc Ducha Świętego. Wśród was i wśród trzody Bożej panuje poczucie samozadowolenia, które musi zostać przełamane. Duch Boży jest przekonującą mocą. Kiedy zostanie On tchnięty na Kościół, nastąpi zdecydowana zmiana w duchowej efektywności wierzących. Pan, Bóg jest gotowy Go udzielić, ale wielu nie zdaje sobie sprawy z konieczności przyjęcia Go. Ci, którzy są słabi, mogliby być silnymi. Bezsilni mogliby być mocnymi dzięki przyjęciu skuteczności Ducha Świętego. Ich światło jest mdłe. Obudźcie ich z ich stanu samozadowolenia, własnej sprawiedliwości” (Ellen G. White, *Testimonies to Southern Africa*, s. 69).

„Lecz ja wam mówię prawdę: Lepiej dla was, żebym ja odszedł. Bo jeśli nie odejdę, Pocieszyciel do was nie przyjdzie, jeśli zaś odejdę, pošlę go do was. A On, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu i o sprawiedliwości, i o sądzie” (J 16,7-8).

„Potrzebujemy łagodzącego, podporządkowującego i oczyszczającego wpływu Ducha Świętego, aby kształtował nasze charaktery i poddawał każdą myśl pod posłuszeństwo Chrystusowi. To Duch Święty uzdalnia nas do zwycięstwa i prowadzi nas do stóp Jezusa, jak Marię, abyśmy uczyli się Jego cichości i świętości serca. Musimy być uświęceni przez Ducha Świętego w każdej godzinie, abyśmy nie zostali usidleni przez wroga, a nasze dusze znajdą się w niebezpieczeństwie” (Ellen G. White, *Cu-downa Boża taska*, s. 203).

„Lecz gdy przyjdzie On, Duch Prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę, bo nie sam od siebie mówić będzie, lecz cokolwiek usłyszysz, mówić będzie, i to, co ma przyjść, wam oznajmi. On mnie uwielbi, gdyż z mego weźmie i wam oznajmi. Wszystko, co ma Ojciec, moje jest; dlatego rzekłem, że z mego weźmie i wam oznajmi” (J 16,13-15).

„Odrodzenie prawdziwej pobożności wśród nas jest największą i najpilniejszą ze wszystkich naszych potrzeb. Dążenie do tego powinno być naszym pierwszym zadaniem. Trzeba dołożyć gorliwych starań, aby dostąpić błogostawieństwa Pana, nie dlatego, że Bóg nie chce udzielić nam swego błogostawieństwa, ale dlatego, że nie jesteśmy przygotowani na to, aby je przyjąć. Nasz Niebiański

Ojciec jest bardziej gotowy udzielić swojego Ducha Świętego tym, którzy go proszą, niż ziemscy rodzice obdarować dobrymi darami swoje dzieci. Jednak jest naszym zadaniem, poprzez wyznanie, upokorzenie, pokutę i żarliwą modlitwę spełnić warunki, na podstawie których Bóg obiecał udzielić nam swe błogostawieństwa. Odrodzenia należy oczekiwać jedynie jako odpowiedzi na modlitwę. Lud pozbawiony Bożego Ducha Świętego nie jest w stanie docenić głoszonego Słowa, kiedy jednak moc Ducha dotknie serc, wtedy wypowiedziane słowa nie pozostaną bez skutku. Uczestniczący w naszych spotkaniach, kierowani naukami Słowa Bożego wraz z objawieniami jego Ducha w przejawianiu zdrowego osądu, zdobędą cenne doświadczenie, a powracając do domu będą przygotowani do wywierania ożywczego wpływu” (Ellen G. White, *Wybrane poselstwa*, t. I, s. 119).

„Zstąpienie Ducha Świętego na Kościół jest oczekiwane jako mające nastąpić w przyszłości, ale przywilejem Kościoła jest mieć Go już teraz. Szukajcie Go, módlcie się o Niego, wierźcie w Niego. Musimy Go mieć, a Niebo czeka, by nam Go dać” (Ellen G. White, „Review and Herald”, 19 III 1895).

„Chrystus przyrzekł swemu Kościołowi dar Ducha Świętego i ta obietnica dotyczy nas tak, jak dotyczyła pierwszych uczniów. Lecz jak każda inna, i ta została dana pod pewnymi warunkami. Jest wielu wierzących i powołujących się na obietnicę Pana; rozprawiają o Chrystusie oraz o Duchu Świętym i nie otrzymują niczego w zamian. Nie podporządkowali duszy przewodnictwu i kontroli niebios. Nie możemy postugiwać się Świętym Duchem. To Duch ma postugiwać się nami. Przez Ducha Świętego Bóg działa w swoim ludzie »albowiem Bóg to według upodobania sprawia w was i chcenie, i wykonanie« (Flp 2,13). Lecz wielu nie będzie temu poddanych. Chcą sami kierować sobą. Oto dlaczego nie otrzymują niebiańskiego daru. Duch Święty dawany jest tylko tym, którzy pokornie oczekują Boga, przyglądają się Jego prowadzeniu i łasce. Moc Boga wygląda ich próśb i przyjęcia. To obiecane błogostawieństwo, otrzymywane przez wiarę, przynosi ciąg wszystkich innych błogostawieństw” (Ellen G. White, *Życie Jezusa*, wyd. XV, s. 610).

Pytania do osobistego przemyślenia

1. Słowo „prosić” (*aito*) użyte pod koniec Łk 11,13 ma formę ciągłą niedokonaną. Dlaczego słowo to zostało użyte w takiej formie w tym kontekście?
2. Czy cokolwiek powstrzymuje cię od codziennego proszenia Boga każdego dnia o Ducha Świętego, aby wkroczył On w twoje serce i kierował twoim życiem? Czy jesteś gotowy dzisiaj poddać to Bogu?

przytacz się
do nas podczas

10 dni
MODLITWY

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

6-16 stycznia 2016 roku

Dzień 2

Nasz największy dar dla Boga to my sami

„Wzywam was tedy, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali ciała swoje jako ofiarę żywą, świętą, miłą Bogu, bo taka winna być duchowa służba wasza” (Rz 12,1).

SUGEROWANY FORMAT CZASU MODLITWY

Chwała (ok. 10 minut)

- Rozpocznijcie modlitwy od chwalenia Boga za to, jaki On jest. On jest wierny, wszechwiedzący, sprawiedliwy itd.
- Chwalcie Boga za to, że tak długo czeka na was, byście oddali Mu całkowicie swoje serce.
- Dziękujcie Bogu za to, że oczekuje od was nie częściowego poświęcenia, ale chce, byście powierzyli mu siebie całkowicie, ze wszystkimi waszymi talentami i niedociągnięciami.
- Chwalcie Boga za to, jak uczy was trwać w Nim.

Wyznanie winy i przyjęcie zwycięstwa nad grzechem (ok. 5 minut)

- Proś Boga, by wskazał ci, jakie grzechy powinien wyznać otwarcie, a jakie prywatnie. Przyjmij Jego zwycięstwo nad tymi grzechami.
- Proście Boga o przebaczenie, jeśli nie poddaliście Mu codziennie swego serca.
- Proście Boga o przebaczenie, jeśli używaliście swojego czasu, pieniędzy i talentów w egoistycznych celach, a nie dla Niego i Jego chwały.
- Dziękujcie Bogu za to, że przebacza wam według 1 J 1,9.

Prośby i wstawiennictwo (ok. 35 minut)

- Proście Boga, by usunął wszystko, co powstrzymuje was przed poddaniem Mu waszego czasu, pieniędzy, sił, zdolności, lęków, nadziei i woli. Powiedzcie Mu, że pragniecie należeć całkowicie do Chrystusa.
- Proście, by Bog pomógł wam modlić się tak, jak modlił się Jezus: „Nie moja wola, lecz Twoja niech się stanie!” (Łk 22,42 BT).
- Czy cokolwiek powstrzymuje was od całkowitego oddania Bogu waszych serc i całych siebie? Powiedzcie Mu o tym. Proście Go, by dał wam pragnienie poddania się Jemu.

- Módlcie się za swoich bliskich i przyjaciół, którzy jeszcze nie poddali się w pełni Chrystusowi. Proście Boga, by obdarzył ich pragnieniem całkowitego poddania się Jemu.
- Módlcie się, by was pastor i przywódcy Kościoła poświęcili się całkowicie Bogu.
- Módlcie się za młodych ludzi w naszym Kościele, by znaleźli radość w podporządkowywaniu się Chrystusowi i podążaniu za Nim. Przedstawiajcie Bogu młodych ludzi z imienia w modlitwie.
- Módlcie się, by przywódcy Kościoła na całym świecie trzymali się mocno i wiernie duchowej i ewangelizacyjnej wizji. Proście Pana, by strzegł pastorów i wyznawców, aby nie utracili profetycznej tożsamości jako adwentyści dnia siódmego tworzący Boży Kościół Ostatków w czasie końca.
- W ramach Misji w Miastach módlcie się za Wydział Transeuropejski i miasta, w których trwają wysiłki w celu prowadzenia ludzi do Chrystusa: Londyn, Zagrzeb, Talin, Dublin, Kopenhaga, Helsinki, Budapeszt, Bergen, Randstad, Warszawa, Belgrad, Gothenburg. Módlcie się, by ludzie mieli większy głód Słowa Bożego.
- Módl się za siedem (lub więcej) osób z twojej listy, aby dostrzegły swoje potrzeby i otwały serca dla Ducha Świętego.
- Módl się w swoich osobistych intencjach.

Dziękczynienie (ok. 10 minut)

- Dziękujcie Bogu za to, że odpowiada na wasze modlitwy zgodnie ze swoją wolą i w swoim czasie.
- Dziękujcie Bogu, że pragnie oczyścić wasze grzeszne serce i uświęcić je.
- Dziękujcie Bogu, że Jezus był gotowy żyć i umrzeć nie dla siebie, ale dla Tego, który Go posłał.
- Dziękujcie Bogu za to, że objawia się w szczególny sposób w waszym życiu w ciągu tych dziesięciu dni.

Proponowane pieśni: 377, 381, 391

Nasz największy dar dla Boga to my sami

„Wzywam was tedy, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali ciała swoje jako ofiarę żywą, świętą, miłą Bogu, bo taka winna być duchowa służba wasza” (Rz 12,1).

„Chrystus uczył swoich uczniów, że poziom Bożej uwagi kierowanej na dany obiekt jest proporcjonalny do rangi nadanej mu w stworzeniu Bożym. Zwrócił ich uwagę na ptaki. Powiedział, że nawet niepozorny wróbel nie pada na ziemię niezauważony przez niebiańskiego Ojca. Jeśli zatem mały wróbel zostaje zauważony przez Niego, to z pewnością dusze tych, za których umarł Chrystus, są cenne w Jego oczach. Wartość człowieka, oszacowanie przypisane mu przez Boga, objawione zostały w krzyżu Golgoty. »Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny« (J 3,16). Czy Bóg nie osądzi tych, którzy powodują cierpienia czy rozzarowania tych, za których Chrystus oddał życie? Zatem niech ludzie będą ostrożni, by słowami i czynami nie sprawiać smutku czy zmartwienia jednemu z dzieci Bożych” (Ellen G. White, „The Signs of the Times”, 17 XI 1898).

„Chrystus złożył zupełną ofiarę za nas, kiedy wydał siebie jako ofiarę za grzech, tak więc prosi nas, byśmy całkowicie powierzyli siebie Jemu. Prosi o całe serce. Nie przyjmie nic prócz całkowitego oddania. »Bóg jest duchem, a ci, którzy mu cześć oddają, winni mu ją oddawać w duchu i w prawdzie« (J 4,24)” (tamże, 1 II 1899).

„Albo czy nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który jest w was i którego macie od Boga, i że nie należycie też do siebie samych? Drogoście bowiem kupieni. Wystawiajcie tedy Boga w ciele waszym” (1 Kor 6,19-20).

„Czy powierzamy siebie Panu, czy nie, faktem jest, że należymy do Niego. Nie należymy do samych siebie, gdyż zostaliśmy nabyci za wysoką cenę. Należymy do Pana z tytułu stworzenia i z tytułu odkupienia. Dlatego nie mamy prawa sądzić, że wolno nam postępować, jak się nam podoba. Wszystko, co posiadamy, należy do Pana. Sami z siebie nie mamy prawa do niczego, nawet do istnienia. Wszystkie nasze pieniądze, cały czas i wszystkie talenty należą do Boga i są nam wypożyczone przez Niego, abyśmy dokonali dzieła, które On nam powierzył do wykonania. On zobowiązał nas: »Zajmijcie się sprawami aż do mojego przyjścia« (Łk 19,13 NBG)” (Ellen G. White, *Our High Calling*, s. 42).

„Miłość Chrystusa w sercu jest tym, czego potrzeba. Potrzeba ukrzyżowania własnego »ja«. Nie chodzi tu o emocję czy impuls, ale decyzję uświęconej woli. Na decyzję tę składa się nie uczucie, ale

przemiana całego serca, duszy i charakteru, które są martwe dla własnego »ja«, a żywe dla Boga. Nasz Pan i Zbawiciel prosi nas, byśmy oddali się Jemu. Poddanie siebie Bogu jest wszystkim, czego On wymaga — oddanie siebie Jemu, aby zatruudnił nas tak, jak On uzna za stosowne. Póki nie dojdziemy do takiego punktu poddania, nigdzie nie będziemy pracować szczęśliwie, użytecznie ani skutecznie” (Ellen G. White, *Letter* 97, 1898).

„Widzę dzisiaj przede mną tych, o których wiem, że Bóg może się nimi posłużyć, jeśli będą polegać na Nim, uznając swoją zależność od Niego. (...) Podążanie za Zbawicielem jest zaszczytem. Przez posłuszeństwo pouczeniom udzielonym przez Niego masz się przygotować na spotkanie z Nim podczas Jego przyjścia. Jeśli będziesz prosił Boga, by pomógł ci pokonać wszystko, co jest niepodobne do Chrystusa w twoim usposobieniu, On przygotowuje cię do zamieszkania w niebie, gdzie nie może znaleźć się żaden grzech. Ci, którzy codziennie powierzają siebie Jezusowi i podążają za Nim, by poznawać Go pełniej, będą wielce błogostawieni. Mów: Chrystus oddał życie za mnie, więc ja muszę oddać moje życie Jemu. Jeśli w pełni oddajesz się Jemu, będziesz zwycięzcą w walce przeciwko grzechowi. Pan Jezus będzie twoim pomocnikiem, twoim wsparciem, twoją siłą, jeśli przyjmiesz Go i będziesz Mu posłuszny” (Ellen G. White, „The Youth’s Instructor”, 9 VI 1914).

„W przypowieści perła nie jest przedstawiona jako dar. Kupiec nabył ją za cenę wszystkiego, co posiadał. Wielu kwestionuje znaczenie tego, gdyż Chrystus jest przedstawiany w *Piśmie Świętym* jako dar. On jest darem, ale jedynie dla tych, którzy oddadzą siebie duszą, ciałem i duchem Jemu bez ograniczeń. Mamy oddać siebie Chrystusowi, życiem ochotczego posłuszeństwa wszystkim Jego przykazaniom. Wszystko czym jesteśmy, wszelkie nasze talenty i zdolności, jakie posiadamy, należą do Pana i mają być poświęcone Jego służbie. Kiedy w ten sposób oddajemy się w pełni Jemu, Chrystus, ze wszystkimi skarbami nieba, daje nam siebie. Otrzymujemy perłę wielkiej wartości” (Ellen G. White, *Maranatha*, s. 72).

Pytania do osobistego przemyślenia

1. Jesteś tak cenny w oczach Boga, że On uczynił wszystko, byś należał do Niego. Co czujesz wiedząc o tym?
2. Pomyśl, co Jezus oddał dla ciebie, abyś mógł być w niebie. Czy jest to warte tego, byś codziennie oddał siebie Jemu? Czy nie jest to rozsądna postawa?

przyłacz się
do nas podczas

10 dni
MODLITWY

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

6-16 stycznia 2016 roku

Dzień 3

Chrystus w nas

*„Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus;
a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował
i wydał samego siebie za mnie” (Ga 2,20).*

SUGEROWANY FORMAT CZASU MODLITWY

Chwała (ok. 10 minut)

- Rozpocznijcie swoje modlitwy od chwalenia Boga za to kim jest (Jego charakter). Chwalcie Go za to, że On nigdy się nie zmienia, oraz za Jego miłosierdzie i wierność.
- Chwalcie Boga za to, że otacza nas swoją miłością i uzdalnia nas do pełnego poddania się Jemu.
- Chwalcie Boga za to, że powołuje nas, byśmy trwali w Nim.

Wyznanie winy i przyjęcie zwycięstwa nad grzechem (ok. 5 minut)

- Proście Boga, by wskazał wam grzechy, które powinniście mu wyznać prywatnie. Proście Go o zwycięstwo nad tymi grzechami.
- Proście Boga o przebaczenie tego, że nie zawsze dawaliście Mu miejsce w swoim sercu. Zaproście Go, by mieszkał w was każdego dnia.
- Dziękujcie Bogu za to, że przebacza wam zgodnie z 1 J 1,9.

Prośby i wstawiennictwo (ok. 35 minut)

- Czy ludzie wokół was widzą, że Chrystus mieszka w was? Proście Boga, by był obecny w waszym życiu i jaśniał przez was, aby inni ludzie widzieli Go przez was.
- Módlcie się za bliskich i przyjaciół, którzy jeszcze nie trwają w Chryście. Módlcie się, by owoc Ducha przejawiał się w ich życiu.
- Módlcie się, by Bóg dał wam wiarę niezbędną do przyjęcia sprawiedliwości Chrystusa.
- Czy widzicie ślady egoizmu w waszym życiu? Podajcie je Bogu i proście, by oczyścił was z egoizmu.
- Módlcie się o uniżone i pokorne serce, a by Chrystus mógł trwać w was.

- Módlcie się o większe poczucie pilności i świadomość przywódców kościelnych i wyznawców, że żyjemy w czasie końca, a Jezus wkrótce przyjdzie, co trzykrotnie podkreśla w Ap 22.
- Módlcie się, byśmy poświęcili więcej naszego czasu na sprawy wiecznej wagi przez studiowanie Biblii i modlitwę, pozwalając Bogu w pełni kierować Jego ludem zgodnie z Jego wolą, a nie naszą. Dzięki temu będziemy blisko Boga, a moc Ducha Świętego odwróci trendy zeświecczenia, które zagrażają Kościołowi i każdemu z nas z osobna.
- Módlcie się o serdeczną wdzięczność i pełną akceptację pism Ducha Proroctwa mających zastosowanie do współczesności. Módlcie się, by przywódcy i wyznawcy czytali regularnie te pisma i stosowali je w życiu.
- W ramach Misji w Miastach módlcie się za Wydział Południowoazjatycko-Pacyficzny i miasta, w których koncentruje się praca ewangelizacyjna na jego terenie: Metro Manila, Dhaka, Cebu, Makassar, Yangon, Urdaneta, Karaczi, Kota Kinabalu, Vavao, Medan. Módlcie się za pracowników, by byli napełnieni Duchem Świętym i Jego mocą.
- Módl się za siedem (lub więcej) osób z twojej listy, aby dostrzegły one swoją potrzebę i otworzyły serca na Ducha Świętego.
- Módl się w swoich osobistych intencjach.

Dziękczynienie (ok. 10 minut)

- Dziękujcie Bogu, że „nasz wewnętrzny [człowiek] odnawia się z każdym dniem” (2 Kor 4,16).
- Dziękujcie Bogu za to, że jest gotowy mieszkać w waszych sercach.
- Dziękujcie Bogu za to, że posyła aniołów w odpowiedzi na wasze modlitwy w ciągu tych dziesięciu dni.

Proponowane pieśni: 230, 424, 487

Chrystus w nas

„Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus; a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie” (Ga 2,20).

„Dlaczego jesteście tak otępiali i niepojętni? Dlaczego nie trzymamy się Jezusa i nie czerpiemy od Niego przez wiarę siły i doskonałości Jego charakteru, jak latorośl czerpie soki z żywego krzewu? Mamy patrzeć na Jezusa, a gdy osaczają nas pokusy, mamy wspinać się krok po kroku w dzieło zwyciężania. Trwając w Chrystusie stajemy się jedno z Nim. Wtedy jesteście bezpieczni, całkowicie zabezpieczeni przed wszelkimi atakami szatana. Chrystus mieszkający w duszy objawia się w charakterze. Człowiek jest niczym bez Chrystusa. Powinniśmy reprezentować Chrystusa w naszym życiu i mówić o Chrystusie, gdyż rozmyślamy o Nim. Powinniśmy wrosnąć w Chrystusa do pełni rozwoju w duchowym zrozumieniu” (Ellen G. White, „Signs of the Times”, 10 X 1892).

„Ja jestem krzewem winnym, wy jesteście latoroślami. Kto trwa we mnie, a Ja w nim, ten wydaje wiele owocu; bo beze mnie nic uczynić nie możecie” (J 15,5).

„Kiedy odczuwamy potrzebę serca, kiedy pragniemy ożywczego wpływu Ducha Świętego, Chrystus przybliża się do nas. Egoizm zostaje ukrzyżowany. Chrystus żyje w nas, a moc Ducha towarzyszy naszym wysiłkom. Wtedy dusza jest oczyszczana i uszlachetniana. Światło z niebiańskiej świątyni świeci na nas, a my zostajemy uzdolnieni do wywierania wpływu, który jest wonią życia ku życiu. Przez więź z Chrystusem, przez żywą wiarę, mamy przywilej korzystać z Jego skutecznego pośrednictwa. Jesteśmy ukrzyżowani z Chrystusem, pogrzebani w Chrystusie, wzbudzeni z Chrystusem, by chodzić w nowości życia” („Signs of the Times”, 11 X 1899).

„Człowiek potrzebuje mocy spoza i z ponad siebie, by zostać odrodzonym na podobieństwo Boże i uzdolnionym do wykonywania dzieła Bożego, ale to nie znaczy, że człowiek nie jest niezbędny. Ludzkość jest zależna od Bożej mocy, Chrystusa mieszkającego w sercu przez wiarę, a przez współdziałanie z Bogiem siły człowieka stają się skuteczne w czynieniu dobra” (Ellen G. White, *Colporteur Ministry*, s. 104).

„Odpowiedział jej Jezus, mówiąc: Każdy, kto pije tę wodę, znowu pragnąć będzie; ale kto napije się wody, którą Ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki, lecz woda, którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem wody wytryskującej ku żywotowi wiecznemu” (J 4,13-14).

„Jezus nie propaguje idei, że jeden łyk wody życia wystarczy temu, kto ją pije. Ten, kto chociaż raz zakosztował miłości Chrystusa, stale będzie jej pragnął, a nie będzie już szukać niczego innego. Bogactwa,

zaszczyty i przyjemności tego świata nie będą go ciągać. Stałym zawołaniem jego serca będzie: Więcej Ciebie! A Ten, który objawił duszy ludzkiej jej potrzebę, czeka, by zaspokoić jej głód i pragnienie. Chociaż zawiedzie ludzka pomysłowość i zależność; chociaż cysterny opróżnią się, a zbiorniki wyschną, ale nasz Odkupiciel pozostanie niewyczerpanym źródłem. Możemy pić bez ustanku, a każdy znajdzie dopływ świeżej wody. Każdy, w kim zamieszkał Chrystus, nosi w sobie źródło błogosławieństwa — »źródło wody wytryskującej ku żywotowi wiecznemu«. Z tej studni może czerpać siłę i łaskę, wystarczające dla zaspokojenia wszystkich jego potrzeb” (Ellen G. White, *Życie Jezusa*, wyd. XV, s. 155-156).

„Z wrogimi wpływami będziemy się spotykać tak długo, jak długo będziemy żyć na świecie. Pan dopuści na nas trudności, aby nas wystawić na próbę, byśmy wykazali, czy rządzi nami właściwy duch, czy posiadamy cnoty chrześcijańskie. Jeśli mieszka w nas Chrystus, będziemy cierpliwi, uprzejmi, przebaczący i pełni otuchy wśród utrapień i złości. Dzień po dniu, rok za rokiem, zwyciężając siebie będziemy wzrastać, okazując szlachetne bohaterstwo. Takie jest wyznaczone nam zadanie, lecz bez pomocy Jezusa, stanowczego postanowienia, niezachwianego dążenia, nieustannej czujności i ustawicznej modlitwy nie możemy go spełnić. Każdy osobiście ma swoją walkę do stoczenia. Nawet Bóg nie może uczynić naszych charakterów szlachetnymi, a naszego życia pożytecznym, o ile nie staniami się Jego współpracownikami. Ci, którzy unikają walki, tracą siłę i radość zwycięstwa” (Ellen G. White, *Studzy ewangelii*, s. 315).

„Przywilejem każdej duszy jest rozwijanie wiary w naszego Pana, Jezusa Chrystusa. Jednak czyste duchowe życie jest możliwe tylko wtedy, gdy dusza poddaje się woli Boga przez Chrystusa, Zbawiciela dokonującego pojednania. Naszym przywilejem jest poddawać się działaniu Ducha Świętego. Przez czynną wiarę jesteście prowadzeni do więzi z Jezusem Chrystusem, gdyż Chrystus mieszka w sercach wszystkich, którzy są cisi i pokorni. Ich udziałem jest wiara czynna w miłości i oczyszczająca duszę — wiara, która przynosi pokój sercu oraz wiedzie ścieżką samowyrzeczenia i ofiarności” (Ellen G. White, *This Day with God*, s. 359).

Pytania do osobistego przemyślenia

1. Jezus pragnie z tobą więzi nie na odległość, ale tak ścisłej, jak to możliwe. Pragnie mieszkać w twoim sercu (czytaj: umyśle). Co czujesz wiedząc to? Jak możesz Go zaprosić, by zamieszkał w twoim sercu dzisiaj, w tej chwili?
2. Z modlitwą, na kolanach, zastanów się, co powstrzymuje Chrystusa przed zamieszkaniem w tobie.

przytacz się
do nas podczas

10 dni
MODLITWY

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

6-16 stycznia 2016 roku

Dzień 4

Trwanie w Chrystusie

„Trwajcie we mnie, a Ja w was. Jak latorośl sama z siebie nie może wydawać owocu, jeśli nie trwa w krzewie winnym, tak i wy, jeśli we mnie trwać nie będziecie. Ja jestem krzewem winnym, wy jesteście latoroślami. Kto trwa we mnie, a Ja w nim, ten wydaje wiele owocu; bo beze mnie nic uczynić nie możecie” (J 15,4-5).

SUGEROWANY FORMAT CZASU MODLITWY

Chwała (ok. 10 minut)

- Zaczniście modlitwy od chwalenia Boga za to, kim jest. Na przykład, On jest Cudownym Doradcą (Iz 9,6).
- Chwalcie Boga za to, że trwając w Chrystusie możecie zwyciężać grzech.
- Chwalcie Boga za to, jak uczy was trwać w Nim.

Wyznanie winy i przyjęcie zwycięstwa nad grzechem (ok. 5 minut)

- Proście Boga, by wskazał wam, czy nie opieracie się przed poddaniem Mu czegokolwiek. Wyznajcie Mu to w osobistej modlitwie. Przyjmiecie Jego zwycięstwo nad tymi grzechami.
- Proście Boga, by przebaczył wam, że czasami próbujeście żyć o własnych siłach.
- Dziękujcie Bogu za to, że przebacza wam zgodnie z obietnicą zawartą w 1 J 1,9.

Prośby i wstawiennictwo (ok. 35 minut)

- Módlcie się, by Bóg pomógł wam lepiej zrozumieć waszą potrzebę trwania w Nim i dał wam pragnienie, by trwać w Nim. Módlcie się, by wasi bliscy i przyjaciele trwali w Nim. Módlcie się, by Bóg nauczył was, jak trwać w Nim (J 15,4).
- Módlcie się, by przywódcy kościoła (pastorzy, przywódcy diecezji, unii, wydziałów i Generalnej konferencji) byli napełnieni Duchem Świętym i trwali w Chrystusie.
- Módlcie się o większe wsparcie i zainteresowanie wyznawców i przywódców edukacją adwentystyczną w prawdziwie adwentystycznym kontekście i treści. Jest to bardzo ważne dla przyszłych kadr Kościoła i jego misji.
- Módlcie się o większe zainteresowanie studiowaniem Księgi Daniela i Apokalipsy Jana.

- Módlcie się, by adwentyści pełniej rozumieli i szerzej głosili naukę o niebiańskiej świątyni jako wspaniałe objaśnienie planu zbawienia.
- W ramach Misji w Miastach módlcie się za Wydział Południowej Afryki i Oceanu Indyjskiego, a zwłaszcza w miastach, w których trwają szczególne działania w celu prowadzenia ludzi do Chrystusa: Luanda, Antananarivo, Lilongwe, Maputo, Saurimo, Boemfontein, Lubango, Kitwe, Harare. Módlcie się, by ludzie rozumieli, że potrzebują Chrystusa, i zwracali się ku Niemu.
- Módlcie się o pełniejsze skupienie uwagi na Chrystusie i Jego dzieła za nas dokonane przez Jego życie na ziemi, śmierć na krzyżu, zmartwychwstanie, służbę w niebiańskiej świątyni i rychłe powtórne przyjście.
- Módlcie się, byśmy poświęcali więcej czasu wiecznym sprawom przez studiowanie Biblii i modlitwę oraz pozwalanie Bogu, by w pełni kierował swoim ludem stosownie do Jego woli, a nie naszej. To pozwoli nam być blisko Boga i sprawi, że moc Ducha Świętego odwróci trendy zeświecczenia zagrażające Kościołowi Bożemu i każdemu z nas z osobna.
- Módl się za siedem (lub więcej) osób z twojej listy, aby dostrzegły swoją potrzebę i otworzyły serca na Ducha Świętego.
- Módl się o zaspokojenie swoich osobistych potrzeb.

Dziękczynienie (ok. 10 minut)

- Dziękujcie Bogu za to, że Jezus na różne sposoby daje nam przykład, jak mamy trwać w Nim.
- Dziękujcie Bogu z góry za Jego działanie w odpowiedzi na wasze modlitwy.
- Dziękujcie Bogu za to, że uczy was trwać w Nim.
- Dziękujcie Bogu za to, że posyła Ducha Świętego, by działał w odpowiedzi na wasze modlitwy.

Proponowane pieśni: 391, 281, 347

Trwanie w Chrystusie

„Trwajcie we mnie, a Ja w was. Jak latorośl sama z siebie nie może wydawać owocu, jeśli nie trwa w krzewie winnym, tak i wy, jeśli we mnie trwać nie będziecie. Ja jestem krzewem winnym, wy jesteście latoroślami. Kto trwa we mnie, a Ja w nim, ten wydaje wiele owocu; bo beze mnie nic uczynić nie możecie” (J 15,4-5).

„Ci, którzy odnoszą sukces w chrześcijańskim życiu, będą traktować wszystko jak stratę w porównaniu z doniosłością poznania Chrystusa. Jedynie ci, którzy trwają w Chrystusie, mogą zrozumieć, czym jest prawdziwe życie. Zdają sobie sprawę z wartości prawdziwej pobożności. Składają oni talenty wpływu, środków i zdolności na ołtarzu poświęcenia, dążąc wyłącznie do poznania i czynienia woli Tego, który umarł, by ich odkupić” (Ellen G. White, *Our High Calling*, s. 8).

„Nie potrzeba ci jedynie przypadkowego zeknięcia z Chrystusem, ale trwania w Nim. On cię do tego wezwał. Nie proponuje ci krótkotrwałych, szczęśliwych chwil, od czasu do czasu będących twoim udziałem dzięki gorliwemu poszukiwaniu Pana, które miną, gdy się zajmiesz codziennymi sprawami. Twoje trwanie w Chrystusie uczyni lżejszymi wszystkie życiowe obowiązki, gdyż On poniesie twoje ciężary. On przygotował wszystko, byś mógł trwać w Nim. To znaczy, że masz być świadomy Jego obecności i twojej więzi z Nim, dzięki czemu twój umysł będzie doznawał pocieszenia i wzmocnienia. (...) Nie stój z dala od Chrystusa, jak czyni to wielu pozornych chrześcijan. „Trwajcie we mnie, a Ja w was” — jest to rzecz możliwa do wykonania, a Chrystus nie zapraszałby cię, gdyby było inaczej. Jezus, nasz Zbawiciel, stale pociąga cię za pośrednictwem Ducha Świętego, pracując nad tobą, abyś trwał w Nim. (...) Błogosławieństwa, które ci ofiaruje, są powiązane z twoimi osobistymi decyzjami. Czy odrzucisz Go? Oświadczył: »Tego, który do mnie przychodzi, nie wyrzucę precz« (J 6,37). A o pewnej klasie ludzi powiedział: »Ale mimo to do mnie przyjdź nie chcecie, aby mieć żywot« (J 5,40)” (Ellen G. White, *W atmosferze Niebios*, s. 55).

„Pójdźcie do mnie wszyscy, którzyście spracowani i obciążeni, a Ja wam sprawię odpocznienie” (Mt 11,28 BG).

„Czy ty i ja w pełni pojęliśmy wagę taskawego wezwania: »Pójdźcie do mnie?« Jezus mówi: »Trwajcie we mnie«, a nie: »Trwajcie *przymnie*«. »Zrozumcie moje wezwanie. Przyjdźcie do mnie i pozostańcie we mnie«. Na każdego, kto przychodzi do Niego, aby mieć życie, On chętnie ześle wszystkie błogosławieństwa związane z trwaniem w Nim. On ma dla ciebie coś lepszego niż krótkotrwałą radość, jaką odczuwasz, kiedy poszukujesz Pana w gorliwej

modlitwie. Tego rodzaju radość z powodu Chrystusa jest jedynie kroplą w morzu Jego błogosławieństw. Dostąpiłeś zaszczytu Jego stałej obecności, a nie tylko krótkotrwałego, radosnego przeżycia, które zanika, gdy przystępujesz do spełniania powszednich obowiązków. (...) Czy masz wrażenie, że troska, zmartwienie i kłopoty życia odciągają się od Chrystusa? Czy czujesz, że w pracy, w polu i w sklepie jesteś mniej zależny od Boga niż wtedy, gdy czytasz Biblię i modlisz się? (...) Pan Jezus pragnie, byś zawsze i wszędzie trwał w Nim, a On w tobie” (Ellen G. White, *W atmosferze Niebios*, s. 55).

„Wszyscy, którzy przyjmują Chrystusa przez wiarę, stają się jedno z Nim. Latorośle nie są przywiązane do krzewu, nie są przyłączane do niego za pomocą sztucznych, mechanicznych zabiegów. Są zrośnięte z krzewem, tak iż stają się jego częścią. Żywią się sokami czerpanymi z korzeni krzewu. Podobnie ci, którzy przez wiarę przyjmują Chrystusa, stają się jedno z Nim w przekonaniach i działaniu. Są zjednoczeni z Nim, a ich życie jest życiem Syna Bożego. Czerpią swoje życie z Tego, który jest życiem” (tamże, s. 56).

„Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe” (1 Kor 5,17).

„Chrzest może być powtarzany raz za razem, ale ten obrzęd nie ma mocy zmienić ludzkiego serca. Ono musi zostać zjednoczone z sercem Chrystusa, wola człowieka być poddana Jego woli, umysł stać się jedno z Jego umysłem, a myśli Mu poddane. (...) Odrodzony człowiek utrzymuje żywą więź z Chrystusem. Jak latorośl czerpie odżywcze substancje z macierzystego pnia i dzięki temu przynosi wiele owocu, tak prawdziwie wierzący człowiek, zjednoczony z Chrystusem, objawia w swym życiu owoc Ducha Świętego. Latorośl staje się jedno z krzewem; żadna burza nie może jej porwać ani mróz zniszczyć. Nic nie może oddzielić jej od krzewu. Jest żywą latoroślą i przynosi owoc. Tak samo jest z wierzącym człowiekiem. Przez dobre słowa i czyny objawia on charakter Chrystusa. (...) Chrystus zapewnił środki, dzięki którym całe nasze życie może upływać w nierozdzielnej więzi z Nim, ale poczucie trwałej obecności Chrystusa może się stać naszym udziałem jedynie przez żywą wiarę” (Ellen G. White, *W atmosferze Niebios*, s. 56).

Pytania do osobistego przemyślenia

1. Czy cokolwiek (zmartwienia, troski życia, stresy, bogactwo) powstrzymuje cię od trwania w Chrystusie?
2. Na czym polega twoja odpowiedzialność w kwestii pewności, że trwasz w Chrystusie?

przytącz się
do nas podczas

10 dni
MODLITWY

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

6-16 stycznia 2016 roku

Dzień 5

Więcej niż zwycięzcy

„Ale w tym wszystkim zwyciężamy przez tego, który nas umiłował” (Rz 8,37).

SUGEROWANY FORMAT CZASU MODLITWY

Chwała (ok. 10 minut)

- Rozpocznijcie modlitwy od chwalenia Boga za to, jaki On jest (Jego charakter). Chwalcie Go za Jego wierność i za to, że chroni nas od zła.
- Chwalcie Boga za to, że możecie trwać w Chrystusie i uczestniczyć w Jego zwycięstwie nad grzechem.
- Chwalcie Boga za to, że Jezus na krzyżu odniósł zwycięstwo nad grzechem.

Wyznanie winy i przyjęcie zwycięstwa nad grzechem (ok. 5 minut)

- Proście Boga, by wskazał wam grzechy, które powinniście wyznać publicznie, jak również te, które powinniście wyznać sam na sam z Bogiem. Przyjmijcie Jego zwycięstwo nad tymi grzechami.
- Czy zdarzało ci wam, że nie chcieliście zwycięstwa nad grzechem? Proście Boga o przebaczenie. Proście Go, by dał wam do serca pragnienie pokonania grzechu.
- Proście Boga o przebaczenie tego, że jako Kościół wciąż jeszcze nie przyjęliśmy całkowitego zwycięstwa nad grzechem.
- Dziękujcie Bogu za to, że przebacza nam według 1 J 1,9.

Prośby i wstawiennictwo (ok. 35 minut)

- Módlcie się, by Bóg dał wam pragnienie zwycięstwa nad grzechem.
- Módlcie się za swoich bliskich i przyjaciół, którzy także potrzebują zwycięstwa nad grzechem.
- Módlcie się o te sprawy w waszym życiu, w których nadal potrzebujecie zwycięstwa nad grzechem. Proście Boga, by dał wam zupełne zwycięstwo.
- Proście Boga, by pomógł wam wierzyć, że może wam dać całkowite zwycięstwo nad grzechem.
- Czy wciąż trzymasz się bożków ze starego życia? Oddaj je Bogu i proś Go, by wlał w twoje serce nienawiść do nich.

- Proście Boga, by przywódcy kościołni (pastorzy, przywódcy diecezji, unii, wydziału i Generalnej Konferencji) pozwolili Bogu dać im zwycięstwo nad grzechem.
- Módlcie się, by Bóg uczynił was pokornymi, byście mogli dostrzec swoje słabości i prosić o moc do zwycięstwa nad nimi.
- Módlcie się w intencji szerokich planów ewangelizacyjnych we wszystkich trzynastu wydziałach i uniach Bliskowschodniej i Północnoafrykańskiej. Módlcie się o powodzenie Misji w Miastach oraz ewangelizacji na terenach wiejskich.
- W ramach Misji w Miastach módlcie się w intencji Wydziału Południowoamerykańskiego i 74 miast wybranych jako ośrodki ewangelizacji. Módlcie się także za Wydział Południowopacyficzny i miasta, w których koncentrują się działania ewangelizacyjne: Sydney, Christchurch, Lae, Apia. Módlcie się, by Bóg postawił pracowników i błogosławił ich wysiłki.
- Módlcie się, by Bóg nadal prowadził swój Kościół i dawał swym wyznawcom zwycięstwo nad grzechem.
- Módl się za siedem (lub więcej) osób z twojej listy, aby zrozumieli swoją porzebę i otworzyli serca dla Ducha Świętego.
- Módl się w swoich osobistych intencjach (Prz 3,5-6).

Dziękczynienie (ok. 10 minut)

- Dziękujcie Bogu za to, że pragnie obdarzyć was sprawiedliwością Chrystusa.
- Dziękujcie Bogu za to, że „według upodobania sprawia w was i chcenie i wykonanie” (Flp 2,13).
- Dziękujcie Bogu za bezgrzeszne życie Jezusa i za to, że On pokazał nam, jak możemy być zwycięzcami dzięki łasce Bożej i mocy Ducha Świętego.
- Dziękujcie Bogu za to, że odpowiada na wasze modlitwy, gdy modlicie się zgodnie z Jego wolą.

Proponowane pieśni: 146, 152, 158

Więcej niż zwycięzcy

„Ale w tym wszystkim zwyciężamy przez tego, który nas umiłował” (Rz 8,37).

„W swych walkach z szatanem ludzie mają dostęp do takiej samej pomocy, na jaką mógł liczyć Chrystus. Nikt nie musi zostać pokonany. Możemy się stać więcej niż zwycięzcami przez Tego, który nas umiłował i wydał za nas samego siebie. (...) Syn Boży w swoim człowieczeństwie zmagał się z tymi samymi dotkliwymi, pozornie nie do odparcia pokusami, na jakie i my jesteśmy wystawiani — pokusami pobłażania apetytowi, zuchwałego kroczenia tam, gdzie Bóg nas nie prowadzi oraz oddawania czci bogu tego świata i poświęcania wiecznej chwale dla fascynacji przyjemnościami doczesnego życia. Każdy będzie kuszony, ale Słowo Boże oznajmia, że nie będziemy kuszeni ponad to, co możemy znieść. Możemy stawić opór przebiegłemu wrogowi i pokonać go” (Ellen G. White, *Triumfujący Chrystus*, s. 195).

„Dotąd nie przyszło na was pokuszenie, które by przekraczało siły ludzkie; lecz Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad siły wasze, ale z pokuszeniem da i wyjście, abyście je mogli znieść” (1 Kor 10,13).

„Dzieło życiowe dane nam polega na przygotowaniu do życia wiecznego, a jeśli realizujemy to dzieło tak, jak Bóg je zaplanował, każda pokusa może działać dla naszego rozwoju, bo gdy ją odrzucamy, czynimy postęp w życiu Bożym. W ogniu walki, gdy uczestniczymy w intensywnych duchowych zmaganiach, niewidzialne siły walczą po naszej stronie poślanie z nieba, by wspierać nas w boju, a w kryzysowych momentach siła, stanowczość i energia są nam udzielane, tak iż mamy więcej niż śmiertelną moc. Jednak póki człowiek nie doprowadzi swojej woli do zgodności z wolą Bożą, jeśli nie porzuci każdego bożka i nie pokona każdej złej praktyki, nigdy nie odniesie zwycięstwa w walce, ale zostanie ostatecznie pokonany. Ci, którzy będą zwycięzcami, muszą toczyć walkę z niewidzialnym wrogiem. Muszą pokonać wewnętrzne zepsucie i poddać każdą myśl w posłuszeństwo Chrystusowi. Duch Święty zawsze działa, starając się oczyszczać, uszlachetniać i dyscyplinować dusze ludzi, aby mogli zostać przygotowani do społeczności świętych i aniołów, a jako zwycięzcy zaśpiewali pieśń odkupienia, przypisując chwałę i cześć Bogu i Barankowi na dziedzińcu nieba” (Ellen G. White, *Christian Education*, s. 122-123).

„Nie powinniśmy obawiać się zewnętrznych wrogów. Największy bój musimy stoczyć z naszym

niepoświęconym »ja«. Gdy pokonamy samych siebie, staniemy się kimś więcej niż tylko zwycięzcami przez Tego, który nas umiłował. Moi bracia, możemy zdobyć wieczne życie. Toczmy dobry bój wiary. Teraz, nie w przyszłości, jest czas naszej próby” (Ellen G. White, *Rozsądne szafarstwo*, s. 14).

„A nie zapominajcie dobroczynności i pomocy wzajemnej; takie bowiem ofiary podobają się Bogu” (Hbr 13,16).

„Życie życiem Zbawiciela, pokonywanie każdego egoistycznego pragnienia, odważne i pogodne wypełnianie naszego obowiązku wobec Boga i bliźnich — oto więcej niż zwycięstwo. To przygotowuje nas, byśmy mogli stanąć przed wielkim białym tronem wolni od skazy czy zmarszczki, mając szaty charakteru wyprane i wybielone we krwi Baranka” (Ellen G. White, *Reflecting Christ*, s. 37).

„Przemóżna potęga apetytu wielu doprowadza do ruiny, tymczasem gdyby zwyciężyli w tej sprawie, posiadliby duchową moc pozwalającą osiągnąć zwycięstwo nad wszelką szatańską pokusą. Ci, którzy są niewolnikami apetytu, nie osiągną doskonałości chrześcijańskiego charakteru. Sześć tysięcy lat przestępowania prawa sprowadza chorobę, cierpienie i śmierć. W miarę zbliżania się końca czasu, szatańska pokusa ulegania apetytowi będzie coraz silniejsza i trudniejsza do pokonania” (Ellen G. White, *Chrześcijanin a dieta*, s. 43).

„Bracia i siostry, odłóżmy na bok wszystko, co zbędne. Nie mamy prawa przykuwać naszych myśli do siebie, swoich preferencji i zachcianek. Nie mamy zabiegać o zachowanie swojej szczególnej tożsamości, osobowości i indywidualności, które odłączają nas od naszych współpracowników. Mamy zachować charakter, ale ma to być charakter Chrystusa. Mając charakter Chrystusa możemy razem pełnić dzieło Boże. Chrystus w nas wyjdzie na spotkanie Chrystusowi w naszych braciach, a Duch Święty nada tej jedności serca działanie świadczące wobec świata, że jesteśmy dziećmi Bożymi. Niech Pan pomoże nam umrzeć dla swojego ego i narodzić się na nowo, aby Chrystus mógł żyć w nas jako żywa, aktywna zasada, moc zachowująca nas w świętości” (Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, t. IX, s. 187-188).

Pytania do osobistego przemyślenia

1. Jakie są największe bitwy w twoim życiu? Nad czym pragniesz odnieść zwycięstwo?
2. Co powstrzymuje cię przed staniem się „więcej niż zwycięzcą”? Poddaj to wszystko Bogu.

przytącz się
do nas podczas

10 dni
MODLITWY

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

6-16 stycznia 2016 roku

Dzień 6

Radość postuszeństwa

„Rozkoszuję się przykazaniami twoimi, które pokochałem” (Ps 119,47).

SUGEROWANY FORMAT CZASU MODLITWY

Chwała (ok. 10 minut)

- Rozpocznijcie modlitwy chwaląc Boga za to, jaki On jest (Jego charakter). On jest Pocieszycielem i Odnawicielem.
- Dziękujcie Bogu za Jezusa, który ukazał nam, co znaczy żyć w radości i postuszeństwie.
- Dziękujcie Bogu za to, że postuszeństwo Chrystusowi daje radość, pokój i szczęście.

Wyznanie winy i przyjęcie zwycięstwa nad grzechem (ok. 5 minut)

- Proście Boga, by wskazał wam, które grzechy powinniście wyznać Mu w osobistej modlitwie. Proście o zwycięstwo nad tymi grzechami.
- Módlcie się o przebaczenie tego, że czasami smutek i przygnębienie znaczą wasze chrześcijańskie życie.
- Dziękujcie Bogu, że przebacza wam zgodnie z 1 J 1,9.

Prośby i wstawiennictwo (ok. 35 minut)

- Czy jesteście szczęśliwi, że możecie czynić to, czego Bóg od was oczekuje? Módlcie się, by Bóg dał wam gotowość do postuszeństwa wobec Niego i radość z czynienia tego, co On wam nakazuje.
- Módlcie się, by młodzi ludzie w waszym zborze odkrywali radość postuszeństwa wobec Boga.
- Módlcie się, by przywódcy kościelni (pastorzy, przywódcy diecezji, unii, wydziałów i Generalnej Konferencji) chętnie czynili to, co Bóg im nakazuje.
- Módlcie się, by miłość Boża napełniła Kościół.
- Módlcie się o należyte podkreślanie wspaniałej biblijnej prawdy o stworzeniu, zgodnie z którą nasz świat został stworzony w ciągu sześciu doślawnych dni mocą słowa Bożego.
- Módlcie się o większe duchowe wsparcie dla adwentystycznej młodzieży studiującej w świec-

kich uczelniach. Módlcie się, by młodzi adwentyści byli gorliwymi misjonarzami pełniącymi misję na uczelniach całego świata.

- Módlcie się o mocną współpracę i jedność między organizacją kościelną a niezależnymi służbami w dziele ewangelizacji pełnionym przez Kościół.
- Proście Pana, by wychowywał i powoływał pobożnych, gotowych do uczenia się i pokornych przywódców kościelnych pełniących przywództwo w imieniu Chrystusa i kierujących Kościołem w wypełnianiu jego powołania — ogłoszeniu światu trójjanielskiego poselstwa, którego sednem jest sprawiedliwość Chrystusa.
- W ramach Misji w Miastach módlcie się za Wydział Północnoamerykański, a zwłaszcza miasta: Nowy Jork, Calgary, Indianapolis, St. Louis, Seattle, San Francisco, Oakland, Tampa, Oklahoma City. Módlcie się też za Wydział Północnoamerykańsko-Pacyficzny i miasta, w których ludzie są prowadzeni do Chrystusa: Tokio, Daegu, Daejeon, Wuxi, Ułan Bator, Taipei. Módlcie się, by Duch Boży działał z mocą w tych miastach.
- Módlcie się, by wyznawcy Kościoła i chrześcijanie w ogóle rozumieli znaczenie reformy zdrowia jako elementu głośnego wołania odnawiającego ludzi na obraz Boga przez sprawiedliwość Chrystusa. Módlcie się, by zdrowy styl życia i wstrzeźliwość zostały przyjęte przez wszystkich, aby nasze ciało mogło być traktowane jak świątynia Ducha Świętego, co pozwoli nam pełniej przyjmować naukę płynącą ze Słowa Bożego i poddawać się działaniu Boga.
- Módl się za siedem (lub więcej) osób z twojej listy, aby zrozumieli swoją potrzebę i otworzyli serce dla Ducha Świętego.
- Módl się w osobistych intencjach.

Dziękczynienie (ok. 10 minut)

- Dziękujcie Bogu za to, że przez Chrystusa możecie powiedzieć: „Pragnę czynić wolę twoją, Boże mój” (Ps 40,9).
- Dziękujcie Bogu za to, że w każdym mieście ma swój lud tęsknie spoglądający ku niebu.

- Dziękujcie Bogu za to, że powołuje dla swojego Kościoła przywódców pobożnych, pokornych i gotowych uczyć się od Niego.

Proponowane pieśni: 21, 37, 675

Radość posłuszeństwa

„Rozkoszuję się przykazaniami twoimi, które pokochałem” (Ps 119,47).

„Pan postanowił, że każdy, kto jest posłuszny Jego słowu, będzie miał radość, pokój i Jego nieustającą, podtrzymującą moc. Tacy ludzie przybliżają się do Niego zawsze, nie tylko wtedy, gdy klęczą przed Nim w modlitwie, ale także wtedy, gdy spełniają życiowe obowiązki. On przygotował dla nich miejsce u swego boku, gdzie życie jest oczyszczane z tego wszystkiego, co niewłaściwe i niemiłe. Przez tę stałą więź z Nim stają się Jego współpracownikami w dziele życia” (Ellen G. White, *W atmosferze Niebios*, s. 53).

„Kiedy Chrystus mieszka w sercu, dusza będzie tak napełniona Jego miłością i radością łączy się z Nim, iż przylgnie zupełnie do Niego. W rozmyśleniu o Nim egoizm zostanie zatracony. Miłość do Chrystusa będzie motywacją do działania. Ci, którzy odczuwają motywującą miłość Bożą, nie pytają, jak mało wystarczy, by spełnić wymagania Boże. Nie dążą do najniższego standardu, ale mierzą w doskonałe podporządkowanie się woli swego Odkupiciela. Z gorliwym pragnieniem poddają wszystko i przejawiają zainteresowanie proporcjonalne do wartości tego, czego poszukują. Bóg oczekuje uległego ducha gotowego do uczenia się. Tym, co nadaje modlitwie jej wartość, jest fakt, że jest ona oddechem miłującego, posłusznego serca” (Ellen G. White, *My Life Today*, s. 7).

„Jeśli mnie miłujecie, przykazań moich przestrzegać będziecie” (J 14,15).

„Człowiek, który tylko z obowiązku zachowuje przykazanie Boże, bo tego się żąda od niego — nie dozna nigdy radości posłuszeństwa i nie jest posłuszny. Jeżeli żądania Boże traktujemy jako ciężar, bo sprzeczne są z naszymi skłonnościami, wiemy, że życie, jakie prowadzimy, nie jest życiem chrześcijanina. Prawdziwe posłuszeństwo jest skutkiem albo wyrazem działającej w sercu mocy wyptywającej z miłości do przykazań Bożych i sprawiedliwości. Istotą sprawiedliwości jest wierność wobec Zbawiciela, ona zmusza nas do prawych uczynków, gdyż tak jest sprawiedliwie, a prawość podoba się Bogu” (Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, wyd. IV, s. 56).

„Mamy być na tym świecie pomocą i błogosławieństwem dla siebie nawzajem, zjednoczeni z Chrystusem w staraniach zmierzających ku odnowieniu obrazu Boga w człowieku. Aby pełnić to dzieło, musimy się uczyć od Jezusa. On mówi: »Weźcie

na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, że jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych« (Mt 11,29). W tej obietnicy nie ma warunków. Ci, którzy doświadczyli noszenia Chrystusowego jarzma powściągliwości i posłuszeństwa, wiedzą, że oznacza ono odpoczynek i pokój w Nim. W posłuszeństwie jest radość i pociecha. Święci aniołowie unoszą się wokół posłusznym, by strzec ich na ścieżkach pokoju” (Ellen G. White, „Atlantic Union Gleaner”, 9 IX 1903).

„Zbawienna wiara w Chrystusa nie istnieje, jeśli nie objawia się posłuszeństwem. Każdy człowiek ma uroczysty obowiązek okazywania posłuszeństwa Bogu. Jego obecne i wieczne szczęście zależy od jego gotowości do posłuszeństwa Bożym wymaganiom. Wola i skłonności człowieka mają być całkowicie podporządkowane Bogu. Kiedy to zostanie uczynione, człowiek będzie współdziałał z Bogiem, okazując słowem i przykładem, że wybrał pozostawanie na wszystkich swoich drogach pod panowaniem swego Stwórcy. Bóg raduje się, gdy podobnie jak Mojżesz jego dzieci wybierają raczej służenie Jemu niż korzystanie z przyjemności tego świata. Gdyby zastona mogła zostać odsunięta, gdyby ludzie mogli ujrzeć anielskie zastępy wielbiące Boga pieśnią radości i wesela, wówczas ludzie uświadomiliby sobie, że posłuszeństwo zawsze prowadzi do radości, a nieposłuszeństwo — do smutku. Bóg i aniołowie radują się każdym zwycięstwem odniesionym przez chrześcijanina, ale gdy pokusa pokonuje duszę, w niebie panuje smutek” („Review and Herald”, 14 XII 1897).

„Zadajemy kłam prawdzie i oddajemy chwałę szatanowi, gdy trwamy w smutku i przygnębieniu, sądząc, że wymaga się od nas w chrześcijańskim życiu więcej, niż jesteśmy w stanie wykonać. Twój Odkupiciel cię miłuje i wskazuje ci wieczną radość w życiu posłuszeństwa. Każdy, kto zaznał radości pełnego i ochoczego podporządkowania się Bogu, doświadczył w wyniku tego pokoju, szczęścia i pewności miłości Bożej” (Ellen G. White, „Review and Herald”, 13 I 1891).

Pytania do osobistego przemyślenia

1. Czy doświadczasz radości posłuszeństwa Chrystusowi?
2. Czy cokolwiek powstrzymuje cię przed doświadczeniem radości w posłuszeństwie twojemu miłującemu Zbawicielowi?

przytacz się
do nas podczas

10 dni
MODLITWY

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

6-16 stycznia 2016 roku

Dzień 7

Życie, które jest błogostawieństwem dla bliźnich

„Kto wierzy we mnie, jak powiada Pismo, z wnętrza jego popłyną rzeki wody żywej” (J 7,38).

SUGEROWANY FORMAT CZASU MODLITWY

Chwała (ok. 10 minut)

- Rozpocznijcie modlitwy od chwalenia Boga za to, jaki jest (Jego charakter). On jest wiecznym Bogiem, cierpliwym i miłującym. On jest naszą światłością (Ps 27,1) i naszym pasterzem (Ps 23,1).
- Chwalcie Boga za to, że jest gotowy posługiwać się nami, by błogostawić innych, choć mamy wady i popełniamy błędy.
- Chwalcie Boga za to, że to nie my sami, ale Chrystus żyjący w nas błogostawi przez nas naszych bliźnich.

Wyznanie winy i przyjęcie zwycięstwa nad grzechem (ok. 5 minut)

- Proście Boga, by wskazał wam, które grzechy powinniście wyznać publicznie, a które prywatnie. Przyjmijcie Jego zwycięstwo nad tymi grzechami.
- Proście Boga o przebaczenie za to, że nie zawsze byliście błogostawieństwem dla bliźnich.
- Proście Boga o przebaczenie za to, że więcej myślicie o swoim powodzeniu niż służeniu Mu.
- Dziękujcie Bogu za to, że przebacza wam zgodnie z 1 J 1,9.

Prośby i wstawiennictwo (ok. 35 minut)

- Módlcie się, by Bóg dał wam wiarę nawet wtedy, gdy diabeł stara się was zniechęcić do służenia bliźnim.
- Proście Boga, by dał wam poczucie odpowiedzialności za bliźnich i miłość do Jego zgubionych dzieci.
- Módlcie się o atrakcyjny charakter podobny do charakteru Chrystusa, który będzie przyciągał ludzi do Niego.

- Módlcie się, by wszyscy członkowie naszego Kościoła odczuwali odpowiedzialność za prowadzenie ludzi do Jezusa i uświadamiali sobie, że niebo wzywa każdego do podążania w ślady Chrystusa przez dzielenie się swoją wiarą stosownie do Bożego prowadzenia.
- Módlcie się o należyte wykorzystanie mediów społecznych do głoszenia trójjanielskiego poselstwa w twórczy i nowy sposób zagonionym ludziom we współczesnym świecie.
- Módlcie się o większy udział w ewangelizacji ze strony wszystkich wyznawców i instytucji wspierających misję Kościoła.
- W ramach Misji w Miastach módlcie się za Wydział Środkowoamerykański i miasta, w których trwają wysiłki w celu prowadzenia ludzi do Chrystusa: Mexico City, Karakas, Bogota, Nassau, Belize City, Georgetown, Kali, Cayenne, Guatemala City, Quetzaltenango, Port-du-Prince, Tegucigalpa, Mérida, Puerto Rico (cała wyspa), Santiago de los Caballeros i Maracaibo. Módlcie się, by wyznawcy rozwijali metody docierania do ludzi w dużych miastach.
- Módlcie się o założenie tysiąca „ośrodków wpływu” (zborów, ośrodków zdrowia, świetlic dla dzieci, ośrodków literatury, ośrodków pomocy społecznej, ośrodków młodzieżowych, restauracji wegetariańskich, klinik itd.) zwłaszcza w dużych miastach na całym świecie. Módlcie się, by te ośrodki wywierały istotny wpływ na życie ludzi doświadczających Bożej prawdy przez chrześcijańską służbę.
- Módl się za siedem (lub więcej) osób z twojej listy, by dostrzegły swoją potrzebę i otworzyły serce na działanie Ducha Świętego.
- Módl się o zaspokojenie twoich osobistych potrzeb.

Dziękczynienie (ok. 10 minut)

- Dziękujcie Bogu za to, że pragnie posługiwać się nami jako swymi współpracownikami, by błogosławić naszych bliźnich.
- Dziękujcie Bogu za to, że Jezus dał nam przykład, jak możemy być błogostawieństwem dla bliźnich.

- Dziękujcie Bogu za to, że posyła Ducha Świętego, by działał na serca ludzi, za których się modlicie.

Proponowane pieśni: 388, 452, 536

Życie, które jest błogostawieństwem dla bliźnich

„Kto wierzy we mnie, jak powiada Pismo, z wnętrza jego popłyną rzeki wody żywej” (J 7,38).

„Każdy, w którego sercu mieszka Chrystus, i kto będzie ukazywał Jego miłość światu, jest współpracownikiem Boga w błogostawieniu ludzkości. Kiedy przyjmuje od Zbawiciela łaskę, by udzielać jej innym, wówczas z całej jego istoty wypływa nurt duchowego życia” (Ellen G. White, *Działalność apostołów*, wyd. IV, s. 11).

„Najpokorniejsi i najubożsi uczniowie Jezusa mogą być błogostawieństwem dla innych. Mogą nie zdawać sobie sprawy z tego, że czynią coś szczególnie dobrego. Jednak ich nieświadomy wpływ może zapoczątkować fale błogostawieństw, które będą się poszerzać i pogłębiać. Błogostawione owoce ich wpływu mogą pozostać ukryte aż do dnia ostatecznej nagrody. Ludzie ci nie czują ani nie wiedzą, że czynią coś wspaniałego. Nie mają się zamęczać niepokojem o powodzenie. Ich zadaniem jest w cichości iść naprzód i wiernie wykonywać dzieło wyznaczone im przez Bożą opatrność, a ich życie nie będzie daremne. Będą coraz bardziej wzrastali na podobieństwo Chrystusa. W ziemskim życiu pracowali razem z Bogiem, a zatem gotowi są do spełniania wyższych zadań i niczym niezmaczonej radości nadchodzącego życia” (Ellen G. White, *Pokój, za którym tęsknisz*, wyd. III, s. 82).

„Pan wzywa nas, byśmy uświadomili sobie nasze obowiązki. Bóg każdemu powierzył jego dzieło. Każdy może wieść użyteczne życie. Uczmy się wszystkiego, czego możemy się nauczyć, abyśmy byli błogostawieństwem dla bliźnich, udzielając im poznania prawdy. Niech każdy działa stosownie do swoich zdolności, chętnie pomagając w niesieniu ciężarów” (Ellen G. White, *Counsels on Health*, s. 218).

„Staraj się usilnie o to, abyś mógł stanąć przed Bogiem jako wypróbowany i nienaganny pracownik, który wyklada należycie słowo prawdy” (2 Tm 2,15).

„Możesz być wielkim błogostawieństwem dla bliźnich, pod warunkiem, że poświęcisz się całkowicie służbie Pańskiej. Jeśli staniesz u boku Pana, udzielona ci zostanie moc z wysokości. Przez Chrystusa możesz uniknąć zepsucia, które jest na świecie w pożądliwościach, i być szlachetnym przykładem tego, czego On może dokonać dla tych, którzy

z Nim współdziałają” (Ellen G. White, *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, s. 489).

„Bóg pragnie, by ludzie żyli szlachetniej. Obdarza ludzi w życiu łaską nie tylko po to, aby się bogacili, lecz także aby rozwijali swoje szlachetniejsze władze, czyniąc dzieło, które powierzył ludzkości, dzieło wychodzenia naprzeciw potrzebom bliźnich. Ludzie powinni pracować dla korzyści nie własnej, lecz innych, uszczęśliwiając bliźnich przez swój wpływ i dobre uczynki. Ten Boży cel dla człowieka pokazał w swoim życiu Chrystus” (Ellen G. White, *Umysł, charakter, osobowość*, t. II, s. 246).

„Owszem, większą jeszcze okazuje łaskę, gdyż mówi: Bóg się pysznym przeciwstawia, a pokornym łaskę daje” (Jk 4,6).

„Kiedy jesteście pokorni i skruszeni, wówczas Bóg może się nam objawić. On jest zadowolony, kiedy powołujemy się na dotychczasowe przejawy Jego miłosierdzia i Jego błogostawieństwa jako powód, dla którego dopraszamy się większych błogostawieństw. On z nawiązką spełni oczekiwania tych, którzy w pełni Mu ufają. Pan Jezus wie, czego potrzebują Jego dzieci i jak wiele mocy Bożej jesteśmy w stanie spożytkować dla dobra ludzkości. On daje nam wszystko, co potrafimy zastosować, by uszczęśliwiać innych i uszlachetniać samych siebie” (Ellen G. White, *Pomoc w codziennym życiu*, s. 58-59).

„Ci, którzy prawdziwie miłują Boga, będą się starali tak rozwijać otrzymane od Niego talenty, by stać się błogostawieństwem dla innych. Bramy nieba zostaną otwarte przed nimi szeroko, a z ust Króla Chwały wypowiedziane zostanie błogostawieństwo brzmiące jak najpiękniejsza muzyka: »Pójdźcie, błogostawieni Ojca mego, odziedziczcie Królestwo, przygotowane dla was od założenia świata« (Mt 25,34)” (Ellen G. White, *W atmosferze Niebios*, s. 367).

Pytania do osobistego przemyślenia

1. Jakie drobne czyny możesz pełnić na co dzień, aby być błogostawieństwem dla ludzi wokół ciebie?
2. Często łatwiej jest być błogostawieństwem dla ludzi żyjących daleko od nas niż dla własnej rodziny. Jak możesz być błogostawieństwem dla swoich najbliższych?

przytącz się
do nas podczas

10 dni
MODLITWY

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

6-16 stycznia 2016 roku

Dzień 8

Chrystus odzwierciedlony w rodzinie

*„Umiłowani, miłujmy się nawzajem, gdyż miłość jest z Boga,
i każdy, kto miłuje, z Boga się narodził i zna Boga” (1 J 4,7).*

SUGEROWANY FORMAT CZASU MODLITWY

Chwała (ok. 10 minut)

- Rozpocznijcie modlitwy od chwalenia Boga za to, jaki On jest (Jego charakter). On jest łaskawy i miłosierny.
- Chwalcie Boga za to, że jest Ojcem dla ludzi żyjących na ziemi.
- Chwalcie Boga za to, że pragnie, by rodziny na ziemi odzwierciedlały piękno Jego charakteru.

Wyznanie winy i przyjęcie zwycięstwa nad grzechem (ok. 5 minut)

- Proście Boga, by wskazał wam, które grzechy powinniście wyznać Mu w osobistej modlitwie. Proście Go o zwycięstwo nad tymi grzechami.
- Proście Boga o przebaczenie za to, że nie zawsze szanowaliście waszych rodziców i rodzeństwo.
- Dziękujcie Bogu za to, że przebacza wam zgodnie z obietnicą zawartą w 1 J 1,9.

Prośby i wstawiennictwo (ok. 35 minut)

- Proście Boga, by napełnił wasze serca Duchem Świętym i uczynił was przykładem dla waszych bliskich.
- Proście Boga, by każdy z waszych bliskich został pociągnięty bliżej do Chrystusa.
- Proście Boga, by chronił adwentystyczne rodziny, w tym zwłaszcza rodziny w waszym zborze, przed atakami diabła. Proście Boga o uzdrowienie tam, gdzie jest potrzebne.
- Módlcie się, by przywódcy kościołni (pastorzy, przywódcy diecezji, unii, wydziałów i Generalnej Konferencji) i ich bliscy odzwierciedlali Chrystusa wobec świata.
- Módlcie się o obfite żniwo dusz wynikające z siewu związanego z Projektem Wielki Bój.

- Módlcie się za rodziców, by odzwierciedlali Chrystusa wobec swych dzieci i wychowywali je dla królestwa Bożego.
- Módlcie się, by Bóg dał wszystkim wyznawcom pełne zrozumienie metody Chrystusa (wszechstronnej służby uzdrawiania), pozwalając im wychodzić naprzeciw potrzebom ludzi i podążać za przykładem Chrystusa w służbie dla bliźnich.
- Módlcie się o zjednoczone działania ewangelizacyjne z udziałem wszystkich adwentystów dnia siódmego na całym świecie. Módlcie się, byśmy zostali obdarzeni mocą przez Ducha Świętego, podając się Jego kierownictwu.
- Módlcie się szczególnie za adwentystyczne rodziny, aby były wzorem tego, jak Chrystus wnosi pokój i miłość w życie rodzinne, usuwając wszelkie przejawy przemocy i napięć dzięki uświęcającej mocy Jego sprawiedliwości. Módlcie się, by rodziny adwentystyczne wskazywały na rychłe powtórne przyjście Jezusa jako ostateczne połączenie wiecznej Bożej rodziny w niebie.
- W ramach Misji w Miastach módlcie się za Wydział Euroazjatycki i miasta, w których prowadzona jest działalność ewangelizacyjna: Moskwa, Kijów, Kiszyniów, Donieck, Charków, Mińsk, St. Petersburg, Nowosybirsk, Krasnojarsk, Chabarovsk, Rostow nad Donem, Tbilisi, Erewań i Ałmaty. Módlcie się za tysiące działań ewangelizacyjnych i żniwnych prowadzonych obecnie w tych miastach.
- Módl się za siedem (lub więcej) osób z twojej listy, aby dostrzegły swoją potrzebę i otworzyły swoje serca na działanie Ducha Świętego.
- Módlcie się w swoich osobistych intencjach.

Dziękczynienie (ok. 10 minut)

- Dziękujcie Bogu za to, że działa na serca waszych bliskich.
- Dziękujcie Bogu za to, że jest gotowy oczyszczać serca waszych bliskich i mieszkać w nich.

- Dziękujcie Bogu za to, że Jezus dał nam przykład, jak czcić rodziców i miłować rodzeństwo.

Proponowane pieśni: 190, 214, 329

Chrystus odzwierciedlony w rodzinie

„Umiłowani, miłujmy się nawzajem, gdyż miłość jest z Boga, i każdy, kto miłuje, z Boga się narodził i zna Boga” (1 J 4,7).

„Religia Chrystusa będzie nas prowadzić do czynienia wszelkiego możliwego dobra, zarówno wielkim, jak i małym, bogatym i ubogim, szczęśliwym i uciśnionym. Jednak szczególnie będzie prowadzić do przejawiania uprzejmości wobec własnej rodziny. Będzie się przejawiać w czynach nacechowanych grzecznością i miłością wobec rodziców, jak również między ojcem, matką i dziećmi. Mamy patrzeć na Jezusa, naśladować Jego Ducha, żyć w świetle Jego dobroci i miłości oraz odzwierciedlać Jego chwałę wobec bliźnich” (Ellen G. White, *My Life Today*, s. 200).

„Przeto poddajcie się Bogu, przeciwstawcie się diabłu, a ucieknie od was” (Jk 4,7).

„Jeśli w pełni powierzycie siebie Jezusowi, On stworzy w was żarliwe pragnienie przyjaźni z Bogiem, tak iż będziecie prawdziwie tęsknić za tym, by odzwierciedlać dobroć i miłość Jezusa w waszym życiu i charakterze wobec waszych bliskich oraz tych, o których wiecie, że nie miłują Boga. Dzięki pielęgnowaniu cierpliwości, łagodności, wyrozumiałości, przez okazywanie szacunku i posłuszeństwa ojcu i matce, jak przystoi w Panu, będziecie wydawać świadectwo swoim codziennym życiem, iż prawda ma moc uświęcić charakter” (Ellen G. White, *Manuscript Releases*, t. IV, s. 194).

„Jest rzeczą trudną rozstrzygać spory i trudności w rodzinie, nawet gdy mąż i żona starają się uczynić to dobrze i sprawiedliwie, jeśli nie ukorzyli serc przed Bogiem” (Ellen G. White, *Chrześcijański dom*, wyd. IV, s. 72).

„Kto wierzy we mnie, jak powiada Pismo, z wnętrza jego popłyną rzeki wody żywej” (J 7,38).

„Jeśli małżonkowie wypełniają wolę Bożą, będą się wzajemnie poważać i pielęgnować miłość i zaufanie ku sobie. Stanowczo należy tłumić wszystko, co by mąciło spokój i jedność w rodzinie, a dbać o uprzejmość i miłość. Ten, kto objawia delikatność, wyrozumiałość i miłość, spotyka się z wzajemnością. Gdzie panuje Duch Boży, tam nie będzie gorszących

rozmów lub scen. Jeśli naprawdę Chrystus kształtuje się w duszy, w domu będzie panować jedność i miłość. Chrystus mieszkający w sercu żony będzie zgadzał się z Chrystusem mieszkającym w sercu męża. Razem będą zdążać do posiadania mieszkania, które Chrystus poszedł przygotować tym, którzy Go miłują” (Ellen G. White, *Chrześcijański dom*, wyd. IV, s. 73).

„Musimy posiadać Ducha Bożego, inaczej nigdy nie będzie zgody w domu. Żona, jeśli posiada ducha Chrystusowego, będzie uważała na swoje słowa; będzie panowała nad swoim duchem, będzie uległa, a jednak nie będzie czuła się niewolnicą. Jeśli mąż jest sługą Bożym, nie będzie panował nad żoną, nie będzie samowolny, ani despotyczny. Nadmierna troskliwość również nie pozwala wytworzyć miłego nastroju rodzinnego, gdyż tylko wtedy dom jest wzorem nieba, gdy przebywa w nim Duch Pański. (...) Jeśli jedno zbłądzi, niech drugie przejawia chrześcijańską wyrozumiałość i niech się nie odsuwa” (tamże, s. 71-72).

„Jeśli masz wysokie cele i zamierzasz osiągnąć wysoki standard, życie rodzinne jest najlepszą dyscypliną, jaką możesz otrzymać. Jeśli niewłaściwie postępujesz w domu rodzinnym, to będziesz niewłaściwie postępował w dążeniu do każdego celu i w każdym przedsięwzięciu. Zaczynij tutaj kształtować doskonały charakter, który Bóg zaaprobuje, a który uczyni cię błogosławieństwem w rodzinie, a kiedy będziesz daleko od domu, nie przestaniesz być błogosławieństwem dla tych, z którymi się stykasz. Religia praktykowana w domu będzie się odzwierciedlać poza rodzinnym kręgiem” (Ellen G. White, „The Youth’s Instructor”, 21 IV 1886).

Pytania do osobistego przemyślenia

1. Jak możesz prowadzić swoją rodzinę przez swój przykład ku obfitemu życiu w Chrystusie?
2. Czy zawsze byłeś dobrym domownikiem? Czy powinienś naprawić pewne sprawy? Czy twoja rodzina nie powinna się znaleźć wyżej na liście twoich priorytetów?

przytacz się
do nas podczas

10 dni
MODLITWY

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

6-16 stycznia 2016 roku

Dzień 9

Chrystus odzwierciedlony w Kościele

„Ja w nich, a Ty we mnie, aby byli doskonali w jedności, żeby świat poznał, że Ty mnie posłałeś i że ich umiłowateś, jak i mnie umiłowateś” (J 17,23).

SUGEROWANY FORMAT CZASU MODLITWY

Chwała (ok. 10 minut)

- Rozpocznijcie modlitwy chwalcąc Boga za to, że daje wam radość, pokój, cierpliwość itd.
- Chwalcie Boga za to, że powołał swój Kościół Ostatków jako światło dla świata.
- Chwalcie Boga za to, że zakończy swego dzieło, które rozpoczął w Kościele.

Wyznanie winy i przyjęcie zwycięstwa nad grzechem (ok. 5 minut)

- Proście Boga, by wskazał wam grzechy, które powinniście wyznać Mu w osobistej modlitwie. Przyjmijcie Jego zwycięstwo nad tymi grzechami.
- Proście Boga o przebaczenie za to, że dopuszczaliście do siebie zawiść, podejrzliwość i wytykanie wad bliźnim. Módlcie się o nowe serce pełne miłości i współczucia.
- Dziękujcie Bogu za to, że przebacza wam zgodnie z 1 J 1,9.

Prośby i wstawiennictwo (ok. 35 minut)

- Proście Boga, by przygotował wasze serca na przyjęcie Ducha Świętego.
- Proście o to, by wasza rodzina była zjednoczona i aby pokój i miłość panowały w naszych zborach.
- Proście Boga, by oczyścił wasz zbór, tak by ludzie odwiedzający go odczuwali obecność Ducha Świętego.
- Módlcie się, by przywódcy kościelni (pastorzy, przywódcy diecezji, unii, wydziałów i Generalnej Konferencji) działali w miłości, współczuciu i jedności dla dokończenia dzieła powierzonego nam przez Chrystusa.

- Módlcie się o ogólnoświatową jedność w zborach i całym Kościele opartą na poszanowaniu Słowa Bożego, pokornej modlitwie, mocy Ducha Świętego, respektowaniu praktyki kościelnej i pełnym zaangażowaniu w misję Kościoła.
- Módlcie się o pokorę w naszym życiu, abyśmy byli zjednoczeni w poddaniu się Bożemu prowadzeniu i funkcjonowaniu Kościoła w celu podejmowania wspólnie uzgodnionych decyzji i przyjmowania tego, co zgodnie ze Słowem Bożym zostanie uchwalone przez Zjazd Generalnej Konferencji.
- Módlcie się, byśmy poświęcali więcej czasu wiecznym sprawom przez studiowanie Biblii i modlitwę, pozwalając Bogu w pełni kierować Jego ludem zgodnie z Jego wolą, a nie naszą. To pomoże nam trzymać się blisko Boga i pozwalać mocy Ducha Świętego, by odwracała trendy zeświecczenia, które zagrażają Kościołowi Bożemu i każdemu z nas.
- W ramach Misji w Miastach módlcie się za Wydział Wschodniośrodkowoafrykański i miasta wybrane jako ośrodki pracy ewangelizacyjnej: Kinshasa, Dar-es-Salaam, Adis Abeba, Kampala, Kananga, Lodwar, Kigali, Lubumbashi, Goma, Magara, Juba. Módlcie się, by twierdze szatana zostały przełamane, a nasze więzi z Chrystusem zostały odnowione.
- Módlcie się o ochronę dla naszej młodzieży i dla nas wszystkich przed narastającymi wpływami zeświecczenia. Módlcie się, byśmy skupiali uwagę na Słowie Bożym i służbie bliźnim. Módlcie się, by zbory wspierały młodych ludzi zaangażowanych w misję ewangelizacyjną i służbę dla bliźnich.
- Módl się za siedem (lub więcej) osób z twojej listy, by zrozumiały one swoją potrzebę i otworzyły serce dla Ducha Świętego.
- Módl się w swoich osobistych intencjach.

Dziękczynienie (ok. 10 minut)

- Dziękujcie Bogu za to, co czyni w Kościele i przez Kościół.
- Dziękujcie Bogu za to, że pragnie oczyścić i prowadzić swój Kościół.

- Dziękujcie Bogu za to, że Jezus modlił się o jedność swojego Kościoła.
- Dziękujcie Bogu za to, że działa w sercach ludzi, za których się modlicie.

Proponowane pieśni: 524, 527, 530

Chrystus odzwierciedlony w Kościele

„Ja w nich, a Ty we mnie, aby byli doskonali w jedności, żeby świat poznał, że Ty mnie posłałeś i że ich umiłowałeś, jak i mnie umiłowałeś” (J 17,23).

„Nic tak nie może osłabić wpływu Kościoła jak brak miłości. (...) Ludzie tego świata patrzą na nas, by ujrzeć, jak nasza wiara wpływa na nasz charakter i postępowanie. Przyglądają się nam, by zobaczyć, czy ma ona uświęcający wpływ na nasze serce i czy zostajemy przemienieni na podobieństwo Chrystusa. Są gotowi odkryć każdą wadę w naszym postępowaniu, każdą niespójność w naszych działaniach. Nie dawajmy im okazji do znieważania naszej wiary. Największym niebezpieczeństwem dla nas nie jest opozycja w świecie, ale zło chowane pośród nas, które ściąga największe nieszczęście. Niepoświęcone życie połowicznych wyznawców hamuje dzieło prawdy i ściąga ciemność na Kościół Boży. Nie ma pewniejszego sposobu, by osłabić siebie w sprawach duchowych, niż przejawianie wzajemnej zawiści i podejrzliwości, wytykanie wad i uprzedzenia. (...) Gdy spotykacie się ze sobą, strzeżcie się, co mówicie. (...) Jeśli miłość prawdy jest w waszych sercach, będziecie mówić o prawdzie. Będziecie mówić o błogosławionej nadziei, którą macie w Jezusie. Jeśli macie miłość w sercu, będziecie się starali umacniać i budować brata w najświętszej wierze. Jeśli padnie słowo szkodliwe dla charakteru przyjaciela czy brata, nie popierajcie takiej złej mowy. Jest to dzieło wroga. Uprzejmie przypomnijcie mówiącemu, że Słowo Boże zabrania tego rodzaju mówienia. Mamy oczyścić serce ze wszystkiego, co zanieczyszcza świątynię duszy, aby Chrystus mógł w niej zamieszkać. Nasz Odkupiciel powiedział nam, jak możemy objawiać Go światu. Jeśli pielęgnujemy Jego ducha, jeśli przejawiamy Jego miłość wobec bliźnich, jeśli strzeżemy wzajemnie swojego dobra, jeśli jesteśmy uprzejmi, cierpliwi, wyrozumiali, wówczas świat będzie miał dowód w postaci przynoszonych przez nas owoców, że jesteśmy dziećmi Bożymi. To jedność w Kościele pozwala mu wywierać świadomy wpływ na niewierzących i ześwieczonych” (Ellen G. White, *That I May Know Him*, s. 153).

„Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli miłość wzajemną mieć będziecie” (J 13,35).

„Religia Chrystusa oznacza więcej niż przebaczenie grzechu. Oznacza zgładzenie grzechu

i wypełnienie próżni przez Ducha Świętego. Oznacza, że umysł jest oświecony przez Boga, a serce uwolnione od egoizmu i napełnione obecnością Chrystusa. Kiedy to dzieło zostanie wykonane dla członków Kościoła, będzie on żywym, działającym Kościołem” (Ellen G. White, *Ye Shall Receive Power*, s. 318).

„Kiedy przywiedziemy nasze serca do jedności z Chrystusem, a nasze życie do zgodności z Jego dziełem, Duch Święty, który zstąpił w dniu Pięćdziesiątnicy, zstąpi na nas. Będziemy silni siłą Chrystusa i napełnieni pełnią Bożą. (...) Oddamy siebie Chrystusowi, poświęcając całkowicie naszą własność i wszystkie nasze zdolności Jego służbie. Nasze wyznanie wiary nabierze wartości. Będziemy służyć Bogu, służąc ludziom potrzebującym pomocy. Wtedy sprawimy, że nasze światło zajaśnieje w dobrych uczynkach” (Ellen G. White, „Review and Herald”, 16 XII 1884).

„Jak uczniowie napełnieni mocą Ducha Świętego poszli zwiastować ewangelię, tak studzy Boży mają iść dzisiaj. Każdy, kogo oświeca światło teraźniejszej prawdy, ma zostać poruszony współczuciem dla tych, którzy pozostają w ciemności. Wszyscy wierzący mają odzwierciedlać światło czystymi, wyraźnymi promieniami. Dzieło podobne do tego, które Pan wykonywał przez swoich wydelegowanych posłańców po dniu Pięćdziesiątnicy, pragnie wykonać także dzisiaj. W tym czasie, gdy koniec wszystkich rzeczy jest bliski, gorliwość współczesnego Kościoła powinna przewyższać gorliwość Kościoła wczesnochrześcijańskiego. Gorliwość dla chwały Bożej skłaniała uczniów do wydawania świadectwa prawdy z wielką mocą. Czy ta gorliwość nie powinna rozpalać naszych serc pragnieniem opowiadania o odkupieńczej miłości — o Chrystusie, i to ukrzyżowanym?” (Ellen G. White, „Review and Herald”, 26 I 1905).

Pytania do osobistego przemyślenia

1. Jak ty, jako członek żywego Kościoła Chrystusowego, możesz przyczyniać się do jedności i wzajemnej miłości wśród wierzących?
2. Rozważ w modlitwie, czy powinieneś przebaczyć komuś, przeprosić i prosić o przebaczenie kogoś w Kościele lub poza nim.

przytacz się
do nas podczas

10 dni
MODLITWY

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

6-16 stycznia 2016 roku

Dzień 10

Chrystus odzwierciedlony w sąsiedztwie

„Ale weźmiecie moc Ducha Świętego, kiedy zstąpi na was, i będziecie mi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi” (Dz 1,8).

SUGEROWANY FORMAT CZASU MODLITWY

Chwała (ok. 10 minut)

- Rozpocznijcie wasze modlitwy od chwalenia Boga za to, że jest dobry i łaskawy.
- Chwalcie Boga za to, że posługuje się wami, by docierać do ludzi pragnących wody żywota.

Wyznanie winy i przyjęcie zwycięstwa nad grzechem (ok. 5 minut)

- Proście Boga, by wskazał wam, które grzechy powinniście wyznać publicznie, a które w osobistej modlitwie. Przyjmijcie Jego zwycięstwo nad tymi grzechami.
- Proście o przebaczenie tego, że czasami wstydziliście się dzielić z ludźmi swoją wiarą. Proście Boga, by dał wam odwagę i miłość przez Chrystusa mieszkającego w was.
- Dziękujcie Bogu za to, że przebacza wam zgodnie z 1 J 1,9.

Prośby i wstawiennictwo (ok. 35 minut)

- Proście Boga, by dał wam poczucie odpowiedzialności za ludzi i miłość do Jego zgubionych dzieci.
- Proście Boga, by włął w serca waszych sąsiadów głód i pragnienie poznania Go.
- Proście Pana, by napełnił was swoim Duchem Świętym i nauczył was, jak docierać do waszych sąsiadów przez dobre czyny, służenie im w ich potrzebach, pozyskiwanie ich zaufania i zapraszanie ich do pójścia za Jezusem.
- Módlcie się, byście doświadczali radości prowadzenia ludzi do Chrystusa.
- Módlcie się o atrakcyjny, chrześcijański charakter pociągający ludzi do Jezusa.
- Módlcie się, by Bóg nauczył was, jak wskazywać ludziom Jezusa, a nie was samych.
- Módlcie się o szersze wykorzystanie chrześcijańskiej literatury przez wszystkich wyznawców oraz większy nacisk na ewangelizację przez literaturę, zarówno drukowaną, jak i w formatach elektronicznych.

- Módlcie się o większe zrozumienie doniosłości uczestniczenia w szkole sobotniej, która akcentuje wspólnotę, misję, studiowanie Biblii i lokalną ewangelizację.
- Módlcie się o większe zainteresowanie ewangelizacją przez małe grupy, aby wszyscy wyznawcy uczestniczyli w osobistym wydawaniu świadectwa i głoszeniu prawdy Bożej w dniach ostatecznych.
- Módlcie się, by przywódcy kościołni (pastorzy, przywódcy diecezji, unii, wydziałów i Generalnej Konferencji) wydawali dobre świadectwo wobec swoich sąsiadów.
- W ramach Misji w Miastach módlcie się za Wydział Intereuropejski i miasta, w których wykonywana jest szczególna praca ewangelizacyjna: Genewa, Praga, Wiedeń. Módlcie się także za Unię Bliskowschodnią i Unię Północnoafrykańską i 43 miasta na ich terenie, gdzie planowane jest rozpoczęcie pracy ewangelizacyjnej w najbliższych czterech, pięciu latach. Módlcie się za wyznawców pracujących w tych miastach.
- Proście Boga o odwagę do wydawania świadectwa o Nim we wszelkich okolicznościach.
- Módlcie się o większe zainteresowanie ewangelizacją przez media adwentystyczne prowadzącą do masowych, zintegrowanych działań ewangelizacyjnych na całym świecie.
- Módlcie się, by siedem (lub więcej) osób z waszej listy zrozumiało swoją opotrzebę i otworzyło serce dla Ducha Świętego.
- Módlcie się w swoich osobistych intencjach.

Dziękczynienie (ok. 10 minut)

- Dziękujcie Bogu za to, że działa w życiu waszych bliskich, przyjaciół i sąsiadów.
- Dziękujcie Bogu za to, że w każdym mieście ma swój lud tęsknie spoglądający ku niebu.
- Dziękujcie Bogu za to, że działa w sercach ludzi, za których się modlicie.

Proponowane pieśni: 435, 209, 246

Chrystus odzwierciedlony w sąsiedztwie

„Ale weźmiecie moc Ducha Świętego, kiedy zstąpi na was, i będziecie mi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi” (Dz 1,8).

„Dzieci Boga powołane są na przedstawicieli Chrystusa, aby przejawiać dobroć i miłosierdzie Pana. Tak jak Jezus objawił nam prawdziwy charakter Ojca, tak my mamy objawić Chrystusa światu, który nie zna Jego czułej i współczującej miłości. Jezus mówi: »Jak mnie posłałeś na świat, tak i Ja posłałem ich na świat (...) Ja w nich, a Ty we mnie (...), żeby świat poznał, że Ty mnie posłałeś« (J 17,18.23). Apostoł Paweł napisał do uczniów Jezusa: »Wiadomo przecież, że jesteście listem Chrystusowym« (2 Kor 3,3), »znanym i czytany przez wszystkich ludzi« (2 Kor 3,2). Taki list Pan posyła światu w postaci każdego swojego dziecka. Jeśli jesteś naśladowcą Chrystusa, On posyła w tobie list do twojej rodziny, twojej wioski i na ulicę, przy której mieszkasz. Mieszkając w twoim sercu, Jezus pragnie przemawiać do serc tych, którzy Go jeszcze nie poznali. Być może nie czytają *Biblii* lub nie słyszą głosu, który przemawia z jej stronic, i nie dostrzegają Bożej miłości w Jego dziełach. Jeśli jednak jesteś prawdziwym przedstawicielem Jezusa, może właśnie dzięki tobie zrozumieją nieco z Jego dobroci, umiłują Go i będą Mu służyć” (Ellen G. White, *Pokój, za którym tęsknisz*, wyd. III, s. 113-114).

„Odwiedzajcie sąsiadów i okazujcie zainteresowanie ich zbawieniem. Pobudźcie całą duchową energię do działania. Powiedzcie tym, których odwiedzacie, że koniec wszystkich rzeczy jest bliski. Pan Jezus Chrystus otworzy drzwi ich serc i wywrze trwałe wrażenie na ich umysłach. Nawet wykonując codzienne obowiązki lud Boży może prowadzić innych do Chrystusa. Czyniąc to wierzący mają cenne zapewnienie, że Zbawiciel jest blisko, tuż przy nich. Nie powinni sądzić, że są pozostawieni sami sobie i mogą polegać tylko na własnych słabych wysiłkach. Chrystus da im słowa, które będążywieniem, wsparciem i wzmocnieniem dla biednych, udęconych dusz pozostających w ciemności. Ich wiara zostanie wzmocniona, gdy uświadomią sobie, że obietnica Odkupiciela została spełniona. Nie tylko będą błogostawieństwem dla innych, ale dzieło, które pełnią dla Chrystusa przynosi błogostawieństwo także im samym” (Ellen G. White, *Counsels for the Church*, s. 62).

„Wasz wpływ dosięga duszy. Każde włókno, którego dotykacie, wibruje w odpowiedzi dla Boga. (...) Waszym obowiązkiem jest być chrześcijanami w najwyższym sensie tego słowa — podobnymi

do Chrystusa. Dzięki niewidzialnym połączeniom, które przyciągają was do umysłów innych ludzi, możecie nawiązać łączność, która — o ile zachowujecie stałą więź z Bogiem — wywrze wrażenie czyniące was wonią życia ku życiu. W przeciwnym razie, jeśli będziecie egoistyczni, jeśli będziecie wyniośli, jeśli będziecie świecko usposobieni, to bez względu na wasze stanowisko, bez względu na wasze wcześniejsze doświadczenie i wiedzę wasze usta nie będą pod panowaniem prawa uprzejmości, z waszego serca nie będzie wypływała słodka woń miłości, a więc nie będziecie w stanie zrobić nic tak, jak powinno być zrobione” (Ellen G. White, *My Life Today*, s. 178).

„Jeśli kto mówi: Miłuję Boga, a nienawidzi brata swego, kłamcą jest; albowiem kto nie miłuje brata swego, którego widzi, nie może miłować Boga, którego nie widzi. A to przykazanie mamy od niego, aby ten, kto miłuje Boga, miłował i brata swego” (1 J 4,20-21).

„Szczere, uczciwe słowa siostry, brata czy przyjaciela, wypowiedziane z autentyczną prostotą, mają moc otworzyć drzwi serca, które potrzebuje woni słów Chrystusa i prostego, delikatnego dotyku ducha Chrystusowej miłości” (Ellen G. White, *My Life Today*, s. 178).

„Wszędzie wokół nas rozlega się jęk świata pogrążonego w smutku. Wszędzie mnóstwo jest potrzebujących i nieszczęśliwych. Naszą rolą jest przyczynić się do ulżenia w cierpieniu i zmniejszenia życiowych trudności i nędzy. Tylko miłość Chrystusa może zaspokoić potrzeby duszy. Jeśli Chrystus trwa w nas, nasze serca będą pełne Bożego współczucia. Zapieczętowane źródła gorliwej, Chrystusowej miłości zostaną odpieczętowane” (Ellen G. White, *Sons and Daughters of God*, s. 151).

„O, jak promieniowały łagodność i piękno w codziennym życiu naszego Zbawiciela! Jaką słodycz odczuwano w Jego obecności! Ten sam duch musi przejawiać się u Jego dzieci. Tych, z którymi przebywa Chrystus, będzie otaczać Boska atmosfera. Ich białe szaty czystości będą tchnąć wonią ogrodu Pańskiego, a oblicza odbijać światło pochodzące od Jego oblicza, oświetlające ścieżkę błądzących i zmęczonych” (Ellen G. White, *Chrześcijański dom*, wyd. IV, s. 269).

Pytania do osobistego przemyślenia

1. Czy pragniesz być napełniony miłością Chrystusa i Jego współczuciem dla umierającego świata?
2. W jaki praktyczny sposób możesz wydawać świadectwo w twoim sąsiedztwie?

przyłącz się
do nas podczas

10 dni
MODLITWY

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

6-16 stycznia 2016 roku

Dzień 11

Życie w obfitości

SUGEROWANY FORMAT OSTATNIEGO SZABATU

Ten ostatni szabat powinien być czasem wielkiej radości z wszystkiego, czego Bóg dokonał dla was i waszego zboru podczas 10 Dni Modlitwy. Zaplanujcie wasz dzień, by świętować Bożą dobroć i potęgę. Rozważcie, jak doświadczyliscie wylania Ducha Świętego podczas tych dziesięciu dni. Ten szabat jest okazją do radowania się z tego, czego Bóg dokonał, dokonuje i dokona.

Tekst przewodni: „Powtórnie więc powiedział do nich Jezus: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Ja jestem bramą owiec. Wszyscy, którzy przyszli przede Mną, są złodziejami i rozbójnikami, a nie posłuchali ich owce. Ja jestem bramą. Jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony — wejdzie i wyjdzie, i znajdzie paszę. Złodziej przychodzi tylko po to, aby kraść, zabijać i niszczyć. Ja przyszedłem po to, aby [owce] miały życie i miały je w obfitości. Ja jestem dobrym pasterzem. Dobry pasterz daje życie swoje za owce. Najemnik zaś i ten, kto nie jest pasterzem, którego owce nie są własnością, widząc nadchodzącego wilka, opuszcza owce i ucieka, a wilk je porywa i rozprasza; [najemnik ucieka] dlatego, że jest najemnikiem i nie zależy mu na owcach. Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają, podobnie jak Mnie zna Ojciec, a Ja znam Ojca. Życie moje oddaję za owce. Mam także inne owce, które nie są z tej owczarni. I te muszę przyprowadzić i będą słuchać głosu mego, i nastanie jedna owczarnia, jeden pasterz” (J 10,7-16).

Każdy zbór ma szczególne potrzeby, tak więc działajcie w porozumieniu z przywódcami, by opracować specyficzny plan dla waszego zboru. Poniżej podajemy proponowane elementy do uwzględnienia podczas nabożeństwa w ostatni szabat.

- Biblijne nauczanie na podstawie J 10,7-16. Może to być kazanie. Na podstawie tego fragmentu uczestnicy 10 Dni Modlitwy mogą też opowiedzieć, jak Bóg działał podczas tych dziesięciu dni.

- Świadczenia. Poświęćcie odpowiednio dużo czasu na świadectwa wystuchanych modlitw. Ci, którzy uczestniczyli w 10 Dniach Modlitwy będą mieli co do opowiedzenia zgromadzeniu, ale zachęćcie ich, by mówili krótko, aby dać możliwość wypowiedzenia się innym. Dobrze jest zaplanować świadectwa wcześniej, a następnie zaprosić kilka chętnych osób, by podzieliły się swoimi doświadczeniami.
- Czas modlitwy. Zaproś wszystkich zgromadzonych, by przyłączyli się do wspólnych modlitw. Możesz rozpocząć modlitwę konwersacyjną, podobną do tych, jakimi modliliście się w ciągu dziesięciu dni. Możecie też modlić się na podstawie wybranego fragmentu biblijnego. W tym celu możecie podzielić zgromadzenie na małe grupy albo modlić się razem. Inną możliwością to kilka różnych rodzajów modlitwy podczas nabożeństwa — modlitwa na podstawie wybranego fragmentu biblijnego, modlitwa w małych grupach, indywidualna modlitwa, modlitwa całego zgromadzenia, cicha modlitwa itd.
- Śpiew. Jest to dzień radości z tego, czego Bóg dokonał, a śpiew jest znakomitą sposobem świętowania. Jeśli wybraliście pieśń przewodnią, zaśpiewajcie ją wraz z całym zgromadzeniem.
- Plany na przyszłość. Jeśli Bóg poprowadził was do szczególnej działalności ewangelizacyjnej lub służby podczas 10 Dni Modlitwy, niech zbór dowie się o waszych planach i ma możliwość przyłączyć się do ich realizacji.
- Dzieci/młodzież. Odpowiednim elementem nabożeństwa będzie opowiadanie dla dzieci nawiązujące do modlitwy. Jeśli dzieci i młodzież były zaangażowane w spotkania modlitewne, niech podzielą się swoimi świadectwami i wezmą udział we wspólnych modlitwach podczas nabożeństwa.
- Elastyczność. Zachowaj elastyczność w swoich planach, podążając za prowadzeniem Ducha Świętego podczas nabożeństwa.

przytacz się
do nas podczas

10 dni
MODLITWY

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

6-16 stycznia 2016 roku

Noc modlitwy

Opcjonalne całonocne spotkanie modlitewne 10 dnia

Dlaczego noc modlitwy?

Nie ma nic świętego w odmawianiu sobie snu i modleniu się przez całą noc czy część nocy. Jednak noc może być jedynym czasem, kiedy zapracowani ludzie nie są zajęci i nie spieszą się. Sugerujemy, że waszym celem nie powinno być uczestniczenie w spotkaniu przez całą noc, ale modlenie się tak długo, aż przedstawicie w modlitwie wszystkie intencje, jakie Bóg wam wskazuje.

Proponujemy, by nocne spotkanie modlitewne było prowadzone kolejno przez kilka osób. Co jakiś czas należy zrobić przerwę. Jako lider powinienś wyczuć, kiedy przerwa jest potrzebna i kiedy przejść do kolejnej części modlitwy. Sugerujemy, by robić dziesięciominutową przerwę co najmniej raz na 90 minut. Można także przeplatać modlitwę czytaniem *Biblii*. Można modlić się we wszystkich proponowanych intencjach albo tylko w wybranych z nich, w zależności od tego, co będzie lepsze dla danej grupy. Możesz dowolnie zmieniać kolejność proponowanego formatu spotkania.

Proponowany format nocy modlitwy

- Rozpocznijcie od sesji chwały. Chwalcie Boga w waszych modlitwach i pieśniach.
- Poświęćcie czas na wyznanie grzechów, upewniając się, że nic nie stoi na przeszkodzie, by Bóg was wysłuchał. Daj ludziom czas na prywatne wyznanie, a potem wspólnie wyznajcie publiczne grzechy. Zachęć uczestników do wyznania prywatnych grzechów w osobistej cichej modlitwie i publicznego wyznania jawnych grzechów. W Dn 9,1-19 czytamy o Danielu, który wstawia się za swoim ludem i publicznie wyznaje grzechy ludu Bożego. Zachęć uczestników do publicznego wyznania grzechów Kościoła.
- Módlcie się w intencji uczestników spotkania. Wielu ludzi cierpi i potrzebuje modlitwy albo zna

kogoś, kto jest w takiej potrzebie. Zgromadźcie się w kręgu i zaprosicie, by ci, którzy mają szczególne intencje modlitewne, zajęli miejsce w środku. Zbierzcie się wokół takiej osoby i niech dwie lub trzy osoby modlą się w jej intencji, powołując się na Boże obietnice. Będziecie zaskoczeni tym, jak wielu ludzi cierpi i potrzebuje modlitwy.

- Podzielcie grupę na dwie części. Kobiety niech modlą się osobno, najlepiej w innym pomieszczeniu, a mężczyźni osobno. Niech grupie kobiet przewodniczy kobieta, a grupie mężczyzn — mężczyzna. Często osobiste potrzeby nie powinny być przedstawiane wszystkim zgromadzonym. Łatwiej się nimi dzielić z osobami tej samej płci.
- Gdy znowu zejdziecie się razem, módlcie się w intencjach wymienionych w poniższej liście.
- Módlcie się za siedem osób, które każdy z was wybrał, aby modlić się za nie podczas 10 Dni Modlitwy.
- Wybierzcie fragment biblijny i módlcie się na jego podstawie.
- Zakończcie modlitwy kolejną sesją chwały i dziękczynienia.

Intencje modlitewne

- Módlcie się, by przywódcy kościołni (wasz stary zboru i pastor, przywódcy diecezji, unii, wydziału i Generalnej Konferencji) dostrzegali potrzebę obecności Ducha Świętego w ich życiu.
- Módlcie się o jedność Kościoła w Duchu Świętym i prawdzie.
- Módlcie się o stałe i wzrastające akcentowanie ożywienia i reformacji wśród wyznawców, w diecezjach, uniach, instytucjach, wydziałach i Generalnej Konferencji. Zwróćcie uwagę na osobisty aspekt ożywienia i reformacji dla was, waszych bliskich, waszego zboru i społeczeństwa. Módlcie się, by ludzie angażowali się w inicjatywę „Zjed-

noczeni w Modlitwie” prosząc o późny deszcz Ducha Świętego i spełnienie J1 2, Oz 6 i Dz 2.

- Módlcie się o większy nacisk kładziony na osobiste i wspólne codzienne czytanie Biblii i podążanie za nią w ramach inicjatywy „Wierście Jego Prorokom”, która podkreśla czytanie i studiowanie Biblii i Ducha Proroctwa.
- Módlcie się, by przywódcy Kościoła na całym świecie trzymali się mocno i wiernie duchowej i ewangelizacyjnej wizji. Proście Pana, by strzegł pastorów i wyznawców, aby nie utracili profetycznej tożsamości jako adwentyści dnia siódmego tworzący Boży Kościół Ostatków w czasie końca.
- Módlcie się o większe poczucie pilności i świadomość przywódców kościelnych i wyznawców, że żyjemy w czasie końca, a Jezus wkrótce przyjdzie, co trzykrotnie podkreśla w Ap 22.
- Módlcie się, byśmy poświęcili więcej naszego czasu na sprawy wiecznej wagi przez studiowanie Biblii i modlitwę, pozwalając Bogu w pełni kierować Jego ludem zgodnie z Jego wolą, a nie naszą. Dzięki temu będziemy blisko Boga, a moc Ducha Świętego odwróci trendy zeświecczenia, które zagrażają Kościołowi i każdemu z nas z osobna.
- Módlcie się o serdeczną wdzięczność i pełną akceptację pism Ducha Proroctwa mających zastosowanie do współczesności. Módlcie się, by przywódcy i wyznawcy czytali regularnie te pisma i stosowali je w życiu.
- Módlcie się o pełniejsze skupienie uwagi na Chrystusie i Jego dziele za nas dokonany przez Jego życie na ziemi, śmierć na krzyżu, zmartwychwstanie, służbę w niebiańskiej świątyni i rychłe powtórne przyjście.
- Módlcie się o większe wsparcie i zainteresowanie wyznawców i przywódców edukacją adwentystyczną w prawdziwie adwentystycznym kontekście i treści. Jest to bardzo ważne dla przyszłych kadr Kościoła i jego misji.
- Módlcie się o większe zainteresowanie studiowaniem Księgi Daniela i Apokalipsy Jana.
- Módlcie się, by adwentyści pełniej rozumieli i szerzej głosili naukę o niebiańskiej świątyni jako wspaniałe objaśnienie planu zbawienia.
- Módlcie się, by miłość Boża napełniła Kościół.
- Módlcie się o należyte podkreślanie wspaniałej biblijnej prawdy o stworzeniu, zgodnie z którą nasz świat został stworzony w ciągu sześciu dosłownych dni mocą słowa Bożego.
- Módlcie się o większe duchowe wsparcie dla adwentystycznej młodzieży studiującej w świeckich uczelniach. Módlcie się, by młodzi adwentyści byli gorliwymi misjonarzami pełniącymi misję na uczelniach całego świata.
- Módlcie się o mocną współpracę i jedność między organizacją kościelną a niezależnymi służbami w dziele ewangelizacji pełnionym przez Kościół.

- Proście Pana, by wychowywał i powoływał pobożnych, gotowych do uczenia się i pokornych przywódców kościelnych pełniących przywództwo w imieniu Chrystusa i kierujących Kościołem w wypełnianiu jego powołania — ogłoszeniu światu trójjanielskiego poselstwa, którego sednem jest sprawiedliwość Chrystusa.
- Módlcie się, by wyznawcy Kościoła i chrześcijanie w ogóle rozumieli znaczenie reformy zdrowia jako elementu głośnego wołania odnawiającego ludzi na obraz Boga przez sprawiedliwość Chrystusa. Módlcie się, by zdrowy styl życia i wstrzeźliwość zostały przyjęte przez wszystkich, aby nasze ciało mogło być traktowane jak świątynia Ducha Świętego, co pozwoli nam pełniej przyjmować naukę płynącą ze Słowa Bożego i poddawać się działaniu Boga.
- Módlcie się w intencji szerokich planów ewangelizacyjnych we wszystkich trzynastu wydziałach i uniach Bliskowschodniej i Północnoafrykańskiej. Módlcie się o powodzenie Misji w Miastach oraz ewangelizacji na terenach wiejskich.
- Módlcie się, by wszyscy członkowie naszego Kościoła odczuwali odpowiedzialność za prowadzenie ludzi do Jezusa i uświadamiali sobie, że niebo wzywa każdego do podążania w ślady Chrystusa przez dzielenie się swoją wiarą stosownie do Bożego prowadzenia.
- Módlcie się o należyte wykorzystanie mediów społecznych do głoszenia trójjanielskiego poselstwa w twórczy i nowy sposób zagonionym ludziom we współczesnym świecie.
- Módlcie się o większy udział w ewangelizacji ze strony wszystkich wyznawców i instytucji wspierających misję Kościoła.
- Módlcie się o założenie tysiąca „ośrodków wpływu” (zborów, ośrodków zdrowia, świetlic dla dzieci, ośrodków literatury, ośrodków pomocy społecznej, ośrodków młodzieżowych, restauracji wegetariańskich, klinik itd.) zwłaszcza w dużych miastach na całym świecie. Módlcie się, by te ośrodki wywierały istotny wpływ na życie ludzi doświadczających Bożej prawdy przez chrześcijańską służbę.
- Módlcie się, by Bóg dał wszystkim wyznawcom pełne zrozumienie metody Chrystusa (wszechstronnej służby uzdrawiania), pozwalając im wychodzić naprzeciw potrzebom ludzi i podążać za przykładem Chrystusa w służbie dla bliźnich.
- Módlcie się o zjednoczone działania ewangelizacyjne z udziałem wszystkich adwentystów dnia siódmego na całym świecie. Módlcie się, byśmy zostali obdarzeni mocą przez Ducha Świętego, podając się Jego kierownictwu.
- Módlcie się szczególnie za adwentystyczne rodziny, aby były wzorem tego, jak Chrystus wnosi pokój i miłość w życie rodzinne, usuwając wszelkie

przejawy przemocy i napięć dzięki uświęcającej mocy Jego sprawiedliwości. Módlcie się, by rodziny adwentystyczne wskazywały na rychłe powtórne przyjście Jezusa jako ostateczne połączenie wiecznej Bożej rodziny w niebie.

- Módlcie się za rozpadłe rodziny w zborze i Kościele ogólnoswiatowym.
- Módlcie się o ogólnoswiatową jedność w zborach i całym Kościele opartą na poszanowaniu Słowa Bożego, pokornej modlitwie, mocy Ducha Świętego, respektowaniu praktyki kościelnej i pełnym zaangażowaniu w misję Kościoła.
- Módlcie się o pokorę w naszym życiu, abyśmy byli zjednoczeni w poddaniu się Bożemu prowadzeniu i funkcjonowaniu Kościoła w celu podejmowania wspólnie uzgodnionych decyzji i przyjmowania tego, co zgodnie ze Słowem Bożym zostanie uchwalone przez Zjazd Generalnej Konferencji.
- Módlcie się o ochronę dla naszej młodzieży i dla nas wszystkich przed narastającymi wpływami zeświecczenia. Módlcie się, byśmy skupiali uwagę na Słowie Bożym i służbie bliźnim. Módl-

cie się, by zbory wspierały młodych ludzi zaangażowanych w misji ewangelizacyjnej i służbie dla bliźnich.

- Módlcie się o szersze wykorzystanie chrześcijańskiej literatury przez wszystkich wyznawców oraz większy nacisk na ewangelizację przez literaturę, zarówno drukowaną, jak i w formatach elektronicznych.
- Módlcie się o większe zrozumienie doniosłości uczestniczenia w szkole sobotniej, która akcentuje wspólnotę, misję, studiowanie Biblii i lokalną ewangelizację.
- Módlcie się o większe zainteresowanie ewangelizacją przez małe grupy, alby wszyscy wyznawcy uczestniczyli w osobistym wydawaniu świadectwa i głoszeniu prawdy Bożej w dniach ostatecznych.
- Módlcie się o większe zainteresowanie ewangelizacją przez media adwentystyczne prowadzącą do masowych, zintegrowanych działań ewangelizacyjnych na całym świecie.

przyłóż się
do nas podczas

KOŚCIÓŁ
ADWENTYSTÓW
DNIA SIÓDMEGO

10 dni
MODLITWY

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

6-16 stycznia 2016 roku

Obietnice, na które można powołać się w modlitwie

Obietnica Ducha Świętego

„Proście Pana o deszcz późnej pory deszczowej! Pan stwarza chmury burzowe i zsyła deszcz. On daje ludziom chleb, zieleń na polu” (Za 10,1).

„Jeśli więc wy, którzy jesteście źli, umiecie dobre dary dawać dzieciom swoim, o ileż bardziej Ojciec niebieski da Ducha Świętego tym, którzy go proszą” (Łk 11,13).

„Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w imieniu moim, nauczy was wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem. (...) A On, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu i o sprawiedliwości, i o sądzie” (J 14,26; 16,8).

„Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto wierzy we mnie, ten także dokonywać będzie uczynków, które Ja czynię, i większe nad te czynić będzie; bo Ja idę do Ojca. I o cokolwiek prosić będziecie w imieniu moim, to uczynię, aby Ojciec był uwielbiony w Synu. Jeśli o co prosić będziecie w imieniu moim, spełnię to” (J 14,12-14).

„Nie dzięki mocy ani dzięki sile, lecz dzięki mojemu Duchowi to się stanie — mówi Pan Zastępów” (Za 4,6).

Obietnice wysłuchania modlitw przez Boga

„Jeśli we mnie trwać będziecie i słowa moje w was trwać będą, proście o cokolwiek będziecie chcieli, stanie się wam” (J 15,7).

„Przystąpmy tedy z ufną odwagą do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej porze” (Hbr 4,16).

„Dlatego powiadam wam: Wszystko, o cokolwiek będziecie się modlili i prosili, tylko wiercie, że otrzymacie, a spełni się wam” (Mk 11,24).

„I wzywaj mnie w dniu niedoli, Wybawię cię, a ty mnie uwielbisz!” (Ps 50,15).

„Nadto powiadam wam, że jeśliby dwaj z was na ziemi uzgodnili swe prośby o jakąkolwiek rzecz, otrzymają ją od Ojca mego, który jest w niebie” (Mt 18,19).

„I wszystko, o cokolwiek będziecie prosili w modlitwie z wiarą, otrzymacie” (Mt 21,22).

„I o cokolwiek prosić będziecie w imieniu moim, to uczynię, aby Ojciec był uwielbiony w Synu. Jeśli o co prosić będziecie w imieniu moim, spełnię to” (J 14,13-14).

„A w owym dniu o nic mnie pytać nie będziecie. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: O cokolwiek będziecie prosili Ojca w imieniu moim, da wam. Dotąd o nic nie prosiście w imieniu moim; proście, a weźmiecie, aby radość wasza była zupełna” (J 16,23-24).

„Taka zaś jest ufność, jaką mamy do niego, iż jeżeli prosimy o coś według jego woli, wysłuchuje nas. A jeżeli wiemy, że nas wysłuchuje, o co prosimy, wiemy też, że otrzymaliśmy już od niego to, o co prosiliśmy” (1 J 5,14-15).

Obietnice mocy Bożej

„Czy jest cokolwiek niemożliwego dla Pana?” (Rdz 18,14).

„Jahwe będzie walczył za was, wy sami bądźcie spokojni” (Wj 14,14 BKR).

„U ludzi to rzecz niemożliwa, ale nie u Boga; albowiem u Boga wszystko jest możliwe” (Mk 10,27).

„Wierny jest ten, który was powołuje; On też tego dokona” (1 Tes 5,24).

„Wiem, że Ty możesz wszystko i że żaden twój zamysł nie jest dla ciebie niewykonalny” (Hi 42,2).

„Cóż tedy na to powiemy? Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam? On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał z nim darować nam wszystkiego?” (Rz 8,31-32).

„Bóg nie jest człowiekiem, aby nie dotrzymał słowa ani synem człowieczym, aby żałował. Czy On powiada, a nie czyni, i mówi, a nie spełnia?” (Lb 23,19).

„Czy nie wiesz? Czy nie słyszałeś? Bogiem wiecznym jest Pan, Stwórcą krańców ziemi. On się nie męczy i nie ustaje, niezgłębiona jest jego mądrość. Zmęczonemu daje siłę, a bezsilnemu moc

w obfitości. Młodzieńcy ustają i mdleją, a pacholęta potykają się i upadają, lecz ci, którzy ufają Panu, nabierają siły, wzbijają się w górę na skrzydłach jak orły, biegną, a nie mdleją, idą, a nie ustają” (Iz 40,28-31).

Obietnice Bożego prowadzenia

„Czy nie przykazałem ci: Bądź mocny i mężny? Nie bój się i nie lękaj się, bo Pan, Bóg twój, będzie z tobą wszędzie, dokądkolwiek pójdziesz” (Joz 1,9).

„A oto Jam jest z tobą i będę cię strzegł wszędzie, dokądkolwiek pójdziesz, i przywiodę cię z powrotem do tej ziemi, bo nie opuszczę cię, dopóki nie uczynię tego, co ci przyrzekłem” (Rdz 28,15).

„Oto Ja posyłam anioła przed tobą, aby cię strzegł w drodze i zaprowadził cię na miejsce, które przygotowałem” (Wj 23,20).

„I będziecie tam szukać Pana, swego Boga. Znajdziesz go, jeżeli będziesz go szukał całym swoim sercem i całą swoją duszą” (Pwt 4,29).

„Wołaj do mnie, a odpowiem ci i oznajmię ci rzeczy wielkie i niedostępne, o których nie wiesz!” (Jr 33,3).

„Każdą dolina niech będzie podniesiona, a każda góra i pagórek obniżone; co nierówne, niech będzie wyrównane, a strome zbocza niech się staną doliną! I objawi się chwała Pańska, i ujrzy to wszelkie ciało pospołu, gdyż usta Pana to powiedziały” (Iz 40,4-5).

„Pouczę ciebie i wskażę ci drogę, którą masz iść; Będę ci służył radą, a oko moje spocznie na tobie” (Ps 32,8).

„Pan sam pójdzie przed tobą i będzie z tobą. Nie zawiedzie i nie opuści cię; nie bój się więc i nie trwóż się!” (Pwt 31,8).

„Któryż to człowiek boi się Pana? Uczy go, jaką wybrać drogę” (Ps 25,12).

„Zaufaj Panu z całego swojego serca i nie polegaj na własnym rozumie! Pamiętaj o Nim na wszystkich swoich drogach, a On prostować będzie twoje ścieżki!” (Prz 3,5-6).

„Gdy głodnemu podasz swój chleb i zaspokoisz pragnienie strapionego, wtedy twoje światło wejdzie w ciemności, a twój zmierzch będzie jak południe, i Pan będzie ciebie stale prowadził i nasyli twoją duszę nawet na pustkowiach, i sprawi, że twoje członki odzyskają swoją siłę, i będziesz jak ogród nawodniony i jak źródło, którego wody nie wysychają” (Iz 58,10-11).

„I zanim zawołają, odpowiem im, i podczas gdy jeszcze będą mówić, Ja już ich wysłucham” (Iz 65,24).

Obietnice przemiany serca

„I dam im serce, aby mnie poznali, że Ja jestem Pan. I będę mi ludem, a Ja będę im Bogiem, bo nawrócą się do mnie całym swoim sercem” (Jr 24,7).

„I obrzeże Pan, Bóg twój, twoje serce i serce twego potomstwa, abyś miłował Pana, Boga twego, z całego serca twego i z całej duszy twojej, abyś żył” (Pwt 30,6).

„I dam wam serce nowe, i ducha nowego dam do waszego wnętrza, i usunę z waszego ciała serce kamienne, a dam wam serce mięsiste” (Ez 36,26).

„Ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, będzie je też pełnił aż do dnia Chrystusa Jezusa” (Flp 1,6).

„Boska jego moc obdarowała nas wszystkim, co jest potrzebne do życia i pobożności, przez poznanie tego, który nas powołał przez własną chwałę i cnotę, przez które darowane nam zostały drogie i największe obietnice, abyście przez nie stali się uczestnikami boskiej natury, uniknąwszy skażenia, jakie na tym świecie pociąga za sobą pożądliwość” (2 P 1,3-4).

„Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe” (2 Kor 5,17).

„Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus; a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie” (Ga 2,20).

„A sam Bóg pokoju niechaj was w zupełności poświęci, a cały duch wasz i dusza, i ciało niech będą zachowane bez nagany na przyjście Pana naszego, Jezusa Chrystusa. Wierny jest ten, który was powołuje; On też tego dokona” (1 Tes 5,23-24).

Obietnice przebaczenia

„I ukorzy się mój lud, który jest nazwany moim imieniem, i będą się modlić, i szukać mojego obliza, i odwrócić się od swoich złych dróg, to Ja wysłucham z niebios, i odpuszczę ich grzechy i ich ziemię uzdrowię” (2 Krn 7,14).

„Odpuścisz winę ludu swego, zakryjesz wszystkie ich grzechy” (Ps 85,3).

„Ty bowiem, Panie, jesteś dobry i przebaczasz, i jesteś wielce łaskawy dla wszystkich, którzy cię wzywają” (Ps 86,5).

„A gdy stoicie i zanosicie modlitwy, odpuszczajcie, jeśli macie coś przeciwko komu, aby i Ojciec wasz, który jest w niebie, odpuścił wam wasze przewinienia” (Mk 11,25).

„Bądźcie jedni dla drugich uprzejmi, serdeczni, odpuszczając sobie wzajemnie, jak i wam Bóg odpuścił w Chrystusie” (Ef 4,32).

„Jeśli wyznajemy grzechy swoje, wierny jest Bóg i sprawiedliwy i odpuści nam grzechy, i oczyści nas od wszelkiej nieprawości” (1 J 1,9).

„Chodźcie więc, a będziemy się prawować — mówi Pan! Choć wasze grzechy będą czerwone jak szkarłat, jak śnieg zbieleją; choć będą czerwone jak purpura, staną się białe jak wełna” (Iz 1,18).

„Ja, jedynie Ja, mogę przez wzgląd na siebie zmazać twoje przestępstwa i twoich grzechów nie wspomnę” (Iz 43,25).

„Odpuszczę bowiem ich winę, a ich grzechu nigdy nie wspomnę” (Jr 31,34).

„W nim mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego” (Ef 1,7).

Obietnice zwycięstwa nad grzechem

„Bo wszystko, co się narodziło z Boga, zwycięża świat, a zwycięstwo, które zwyciężyło świat, to wiara nasza” (1 J 5,4).

„Ale w tym wszystkim zwyciężamy przez tego, który nas umiłował” (Rz 8,37).

„Bogu niech będą dzięki, który nam daje zwycięstwo przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa” (1 Kor 15,57).

„Nie bój się, bom Ja z tobą, nie lękaj się, bom Ja Bogiem twoim! Wzmocnię cię, a dam ci pomoc, podeprę cię prawicą sprawiedliwości swojej” (Iz 41,10).

„Przede wszystkim, weźcie tarczę wiary, którą będziecie mogli zgasić wszystkie ogniste pociski złego” (Ef 6,16).

„Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus; a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie” (Ga 2,20).

„Bóg to według upodobania sprawia w was i chcenie i wykonanie” (Flp 2,13).

„Mówię więc: Według Ducha postępujcie, a nie będziecie pobłażali żądzy cielesnej” (Ga 5,16).

„Bóg pokoju rychło zetrze szatana pod stopami waszymi. Łaska Pana naszego, Jezusa, niechaj będzie z wami” (Rz 16,20).

„Nie przypodobywajcie się temu światu, ale się przemieńcie przez odnowienie umysłu waszego na to, abyście doświadczyli, która jest wola Boża dobra, przyjemna i doskonała” (Rz 12,2 BG).

„Nie miłujcie świata ani tych rzeczy, które są na świecie. Jeśli kto miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca” (1 J 2,15).

Obietnice uzdrowienia

„Jeżeli pilnie słuchać będziesz głosu Pana, Boga twego, i czynić będziesz to, co prawe w oczach jego, i jeżeli zważać będziesz na przykazania jego, i strzec będziesz wszystkich przepisów jego, to żadną chorobą, którą dotknąłem Egipt, nie dotknę ciebie, bom Ja, Pan, twój lekarz” (Wj 15,26).

„Póki będą trwać dni twoje, słynąć będzie moc twoja” (Pwt 33,25).

„Błogosław, duszo moja, Panu i nie zapominaj wszystkich dobrodziejstw jego! On odpuszcza wszystkie winy twoje, lecz wszystkie choroby

twoje. On ratuje od zguby życie twoje; on wieńczy cię łaską i litością. On nasycy dobrem życie twoje, tak iż odnawia się jak u orła młodość twoja” (Ps 103,2-5).

„Nie uważaj się sam za mądrego, bój się Pana i unikaj złego! To wyjdzie na zdrowie twojemu ciału i odświeży twoje kości” (Prz 3,7-8).

„Wzgardzony był i opuszczony przez ludzi, mąż boleści, doświadczony w cierpieniu jak ten, przed którym zakrywa się twarz, wzgardzony tak, że nie zważaliśmy na Niego. Lecz on nasze choroby nosił, nasze cierpienia wziął na siebie. A my mniemaliśmy, że jest zraniony, przez Boga zbity i umęczony. Lecz on zraniony jest za występki nasze, starty za winy nasze. Ukaraný został dla naszego zbawienia, a jego ranami jesteście uleczeni” (Iz 53,3-5).

„Uzdrow mnie, Panie, a będę uzdrowiony, wybaw mnie, a będę wybawiony, gdyż Ty jesteś chwałą moją!” (Jr 17,14).

„Bo spowoduję, że zabliznią się twoje rany i ulecę cię z twoich ciosów — mówi Pan” (Jr 30,17).

„Oto Ja sprawię, że zabliznią się ich rany i ulecę je; ulecę ich i obdarzę ich trwałym pokojem i bezpieczeństwem” (Jr 33,6).

„Ale dla was, którzy boicie się mojego imienia, wszędzie słońce sprawiedliwości z uzdrowieniem na swoich skrzydłach. I będziecie wychodzić z podskakiwaniem, jak cielęta wychodzące z obory” (Ml 3,20).

„Choruje kto między wami? Niech przywoła starszych zboru i niech się modlą nad nim, namaściwszy go oliwą w imieniu Pańskim. A modlitwa płynąca z wiary uzdrowi chorego i Pan go podźwignie; jeżeli zaś dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone” (Jk 5,14-15).

Obietnice siły do pełnienia woli Bożej

„Oczekujże Pana, zmacniaj się, a on utwierdzi serce twoje; przetoż oczekuj Pana” (Ps 27,14 BG).

„Dlatego nie upadamy na duchu; bo choć zewnętrzny nasz człowiek niszczeje, to jednak ten nasz wewnętrzny odnawia się z każdym dniem. Albowiem nieznaczny chwilowy ucisk przynosi nam przeogromną obfitość wiekuistej chwały, nam, którzy nie patrzymy na to, co widzialne, ale na to, co niewidzialne; albowiem to, co widzialne, jest dočasne, a to, co niewidzialne, jest wieczne” (2 Kor 4,16-18).

„Czynić dobrze nie ustawajmy, albowiem we właściwym czasie żąć będziemy bez znużenia” (Ga 6,9).

„Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie” (Flp 4,13).

„Bóg to według upodobania sprawia w was i chcenie i wykonanie” (Flp 2,13).

„Lecz powiedział do mnie: Dosyć masz, gdy masz łaskę moją, albowiem pełnia mej mocy okazuje się w słabości. Najchętniej więc chlubić się będę

słabościami, aby zamieszkała we mnie moc Chrystusowa" (2 Kor 12,9).

Obietnice dla świadków Boga

„Nie trwóźcie się i nie lękajcie się! Czy wam tego już dawno nie opowiedziałem i nie zwiastowałem? I wy jesteście moimi świadkami. Czy jest bóg oprócz mnie? Nie, nie ma innej opoki, nie znam żadnej" (Iz 44,8).

„Powstań, zajaśnij, gdyż zjawiała się twoja światłość, a chwała Pańska rozblęła nad tobą" (Iz 60,1).

„A wszystko to jest z Boga, który nas pojednał z sobą przez Chrystusa i porучzył nam służbę pojednania" (2 Kor 5,18).

„Na to rzekł do mnie Pan: Nie mów: Jestem jeszcze młody! Bo do kogokolwiek cię poślę, pójdziesz i będziesz mówił wszystko, co ci rozkażę" (Jr 1,7).

„Weźmiecie moc Ducha Świętego, kiedy zstąpi na was, i będziecie mi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi" (Dz 1,8).

„Jesteście rodem wybranym, królewskim kapłanstwem, narodem świętym, ludem nabytym, abyście rozgłaszali cnoty tego, który was powołał z ciemności do cudownej swojej światłości" (1 P 2,9).

„Chrystusa Pana poświęcajcie w sercach waszych, zawsze gotowi do obrony przed każdym, domagającym się od was wytłumaczenia się z nadziei waszej" (1 P 3,15).

przytącz się
do nas podczas

10 dni
MODLITWY

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

6-16 stycznia 2016 roku

Wskazówki dla liderów

Witaj w programie 10 Dni Modlitwy 2016!

Witaj w programie 10 Dni Modlitwy 2016! Bóg dokonał wielu cudów w ramach programu 10 Dni Modlitwy, odkąd rozpoczął się on jako Operacja Globalny Deszcz w 2006 roku. Duch Święty dokonywał ożywienia, nawrócenia, odnowienia ewangelizacyjnego zapału oraz uzdrawiał więzi między ludźmi. Prawdziwie modlitwa jest miejscem narodzin ożywienia!

Poniższe wskazówki mają pomóc ci jako liderowi. Pierwsza część dotyczy tematów związanych z 10 Dniami Modlitwy 2016. Druga część zawiera wskazówki, które pomogą ci w planowaniu i prowadzeniu spotkań. Pamiętaj, że są to tylko propozycje i pomysły. Możesz dowolnie kształtować program zgodnie z prowadzeniem Ducha Świętego.

Podczas 10 Dni Modlitwy w dniach 6-16 stycznia 2016 roku twoja grupa powinna się spotykać codziennie osobiście lub przez telefon na godzinę wspólnej modlitwy. Jedenastego dnia, 16 stycznia, przypada szabat. Ten dzień jest przeznaczony na świętowanie wszystkiego, czego Bóg dokona w odpowiedzi na wasze wspólne modlitwy. Mamy nadzieję, że poniższe pomysły i propozycje pomogą ci uczynić 10 Dni Modlitwy 2016 mocnym doświadczeniem dla twojej małej grupy i całej rodziny zborowej.

Rozpoczynając przygotowania poświęć czas na przeczytanie świadectw tych, którzy uczestniczyli w 10 Dniach Modlitwy w 2015 roku:

*„Moc Ducha Świętego działa w naszym zborze. Niektórzy z tych co odeszli wracają do zboru, a wyznawcy całkowicie poświęcają się Panu, by iść z Nim w 2015 roku. Dziękujemy wam i niech Bóg was błogosławi!”
(Joe Kin, zbor adwentystyczny Kanudi, Port Moresby, Papua Nowa Gwinea).*

„Bóg wielce nam błogosławi, gdy nasz zbor gromadzi się na modlitwę podczas tych dziesięciu dni modlitwy. Na spotkania przychodzi młody człowiek, który od dawna nie uczęszczał do zboru. Jego żona przyszła na piątkowe spotkanie modlitewne i wraz z nią grupa modliła się, by jej mąż powrócił do zboru. W sobotni poranek

*przyszedł! Chwalimy Boga za to, jak działa pośród nas!”
(Peggy Casebier, Oregon, Stany Zjednoczone).*

„10 Dni Modlitwy ożywiły zbor adwentystyczny Southend i piątkowe spotkania modlitewne, których od dawna nie było w moim zborze. Ta dziesięciodniowa sesja nauczyła nas, że moc jest w modlitwie i sprawiła jedność pośród członków Kościoła oraz gorliwość w pracy dla Pana” (Tafadzwa Katsota, zbor adwentystyczny Southend, Zimbabwe).

„Nasze dziesięć dni przypadło na 1-10 stycznia. Nasz pastor Bill McClendon modlił się o Bożą ochronę dla wszystkich, którzy zaangażowali się w modlitwę. Dzisiaj, 7 stycznia, jechałam do pracy, a samochód na środkowym pasie wpadł w poślizg na śniegu i zaczęła się obracać raz po raz, w końcu zatrzymując się na moim pasie tuż przed moim samochodem. Zaha-mowałam jakieś pół metra przed nim. Powiedziałam: »Dziękuję Ci, Jezusie!«. Kierowca w tamtym samochodzie widział moją twarz. Próbował odwrócić samochód i odjechać. Kierowca ciężarówki, która zatrzymała się za mną, spodziewał się, że kierowca zjedzie na pobocze i zatrzyma się, ale nic takiego się nie stało! Zatelefonowałam do pastora i powiedziałam mu, co się stało. Bóg jest z nami przez cały czas. Jestem tego pewna” (Charmaine Ridgely, Pierwszy Zbor Adwentystyczny Baltimore, Ellicott City, Maryland, Stany Zjednoczone).

„Jestem wdzięczny naszemu niebiańskiemu Ojcu. On uczynił coś szczególnego. Mam młodszego brata (10 lat), który miał problemy z sercem, a lekarze postanowili, że wymaga operacji w Indiach. Kiedy zaczęłam się za niego modlić, bardzo szybko wracał do zdrowia. W ciągu kilku dni jego stan znacznie się poprawił. Lekarze oszacowali, że w tym tempie za dwa tygodnie będzie zupełnie zdrowy. Bóg postanowił jeszcze raz go ocalić. Jutro mój brat wraca z Indii. Czekam na wielkie rzeczy, które wydarzą się w kolejnych dniach” (Yoel Asaph, Mwanza, Tanzania).

Dlaczego modlimy się o trwanie w Chrystusie — życie w obfitości?

Jako naśladowcy Chrystusa pragniemy być Jego świadkami. Pragniemy Go reprezentować. Jednak nie możemy tego czynić, jeśli nie trwamy w Chrystusie. Nie możemy być Jego świadkami o własnych siłach, podobnie jak nie możemy być szczęśliwi i doświadczać życia w obfitości poza Nim.

Chrystus wzywa nas, byśmy trwali w Nim, a więc bardzo ważne jest, byśmy nauczyli się, *jak* to czynić. Podczas tych dziesięciu dni przypomnimy sobie, jak możemy trwać w Nim i jak to zmienia nasze życie. Módlmy się razem, by Bóg nauczył nas „tej tajemnicy, którą jest Chrystus w was, nadzieja chwały” (Kol 1,27).

Codzienne karty tematyczne

Karty tematyczne zostały przygotowane na każdy z dziesięciu dni. Pierwsza strona zawiera poponowany plan spotkania modlitewnego i intencje modlitw oraz pieśni do wspólnego śpiewania. Druga strona zawiera cytaty z *Biblii* i Ducha Proroctwa, które pogłębiają zrozumienie tematu dnia. Zalecamy wydrukowanie kart tematycznych dla każdego uczestnika spotkań modlitewnych, aby uczestnicy mogli się nimi posługiwać podczas modlitwy. Karty można wydrukować dwustronnie.

Zbory na całym świecie zjednoczą się w modlitwie na dany temat tego samego dnia. Przyłączcie się do nich w modlitwie na podstawie fragmentu *Pisma Świętego*, cytatów i intencji podanych na karcie tematycznej. Im ściślej będziecie się trzymać tematu dnia, tym bardziej skupieni będziecie podczas modlitwy. Jednak nie powinniście się czuć ograniczeni wyłącznie kartą tematyczną. Korzystajcie z niej tylko jako przewodnika, w miarę możliwości korzystając z zawartych w niej propozycji, jeśli uznacie to za stosowne.

Cytaty z Ducha Proroctwa na temat trwania w Chrystusie i obfitego życia

Na kartach tematycznych zawarte są cytaty z Ducha Proroctwa i wybrane wersety biblijne dotyczące tematu dnia. Cytaty zostały zaczerpnięte z różnych książek i artykułów Ellen G. White. Podkreślają one znaczenie trwania w Chrystusie i wskazują, jak to trwanie wpływa na nas i na ludzi, wśród których żyjemy. Proponujemy, byście odczytali je wspólnie podczas spotkania. Można to uczynić przed rozpoczęciem modlitwy, by wprowadzić uczestników w temat modlitwy, ale można je także przeczytać w trakcie modlitwy.

Proponowany czas poszczególnych części spotkania modlitewnego

To, ile czasu przeznaczymy na poszczególne części spotkania modlitewnego, może za każdym razem nieco odbiegać od założeń. Poniższe ramy czasowe są sugestią, która zazwyczaj sprawdza się w praktyce:

- Powitanie/wprowadzenie: 2-5 minut
- Czytanie wersetów biblijnych i cytatów z Ducha Proroctwa: 3 minuty
- Chwalenie Boga w modlitwie: 10 minut
- Wyznanie grzechów i przyjęcie zwycięstwa nad grzechem w modlitwie: 3-5 minut
- Prośby i wstawiennictwo w modlitwie: 35 minut
- Dziękczynienie w modlitwie: 10 minut

Wstawiennicze modlitwy za siedem wybranych osób

Zachęć wszystkich uczestników, by prosili Boga o wskazanie im co najmniej siedmiu osób, za które mają się modlić podczas tych dziesięciu dni. Mogą to być bliscy, przyjaciele, współpracownicy, współwyznawcy itd. Zachęć uczestników, by modlili się o prowadzenie Ducha Świętego i trwanie w Chrystusie dla tych osób. Uczestnicy spotkań mogą także prosić Boga, by wskazał im, jak mogą się modlić o szczególne potrzeby wybranych osób i jak mogą prowadzić te osoby do Chrystusa podczas tych dziesięciu dni.

Nabożeństwo sobotnie podczas 10 Dni Modlitwy 2016

Zorganizujcie specjalną część poświęconą modlitwie i świadectwom wystuchanych modlitw podczas nabożeństwa w oba szabaty przypadające podczas 10 Dni Modlitwy 2016. Bądźcie kreatywni — istnieje wiele sposobów dzielenia się z rodziną zborową tym, co wydarzyło się podczas codziennych spotkań modlitewnych i w ich wyniku.

Świętowanie podczas ostatniego szabatu

Zwłaszcza ostatni szabat powinien zostać zaplanowany jako czas wielkiej radości z wszystkiego, czego Bóg dokonał podczas tych dziesięciu dni. Przeznaczcie sporo czasu na świadectwa wystuchanych modlitw, biblijne nauczanie/kazanie o modlitwie oraz pieśni dotyczące modlitwy. Prowadź zbor we wspólnej modlitwie, aby ci, którzy nie uczestniczyli w codziennych spotkaniach, mogli doświadczyć radości wspólnej modlitwy. Więcej pomysłów znajdziesz w materiałach dotyczących dnia następnego.

Pokłosie 10 Dni Modlitwy 2016

Módlcie się, by Bóg wskazał wam, jak On chce, abyście jako zbór czy grupa kontynuowali to, co Pan rozpoczął podczas 10 Dni Modlitwy 2016. Jedną z możliwych kontynuacji mogą być cotygodniowe spotkania modlitewne. Być może Bóg chce, byście rozpoczęli nową służbę w waszym zborze. Bądźcie otwarci i podążajcie za Bożym prowadzeniem. Będziecie zdumieni tym, jak Pan może was poprowadzić.

Świadectwa

Podzielcie się tym, jak Bóg działał podczas 10 Dni Modlitwy 2016. Wasze świadectwa będą zachętą dla innych. Świadectwa możecie nadsyłać na adres: stories@ministerialassociation.org lub za pośrednictwem strony internetowej: www.tendaysofprayer.org.

WSKAZÓWKI DOTYCZĄCE MODLITWY

Uzgodnienie modlitw

Kiedy zanosimy prośby do Boga, powinniśmy być pewni, że inni modlą się o to samo. Gdy uzgodnimy nasze modlitwy, staną się one jeszcze mocniejsze! Nie sądźcie, że skoro ktoś modlił się w jakiejś intencji, inni nie powinni się modlić w tej samej intencji. „Nadto powiadam wam, że jeśli dwaj z was na ziemi uzgodnią swe prośby o jakąkolwiek rzecz, otrzymają ją od Ojca mego, który jest w niebie” (Mt 18,19). Jakże budujące jest wzajemne wsparcie w modlitwie!

Powotywanie się na Boże obietnice

W materiałach 10 Dni Modlitwy 2016 zebraliśmy wybrane obietnice biblijne, na które można się powołać podczas modlitwy. Zachęć uczestników do powoływania się w modlitwie na Boże obietnice. Łatwo przychodzi nam skupiać uwagę na naszych problemach. Jednak gdy powołujemy się na Boże obietnice, nasza wiara się wzmacnia, a my pełniej uświadamiamy sobie, że dla Boga nie ma nic niemożliwego. Obietnice Boże pomagają nam przenieść wzrok z naszych słabości i trudności na Jezusa i Jego potęgę. Na każdą słabość i każde zmaganie możemy znaleźć w *Biblii* obietnice, na które możemy się powołać. Zachęć uczestników do poszukiwania kolejnych obietnic i spisywania ich, aby mogli się na nie powoływać w przyszłości.

„W miejscu publicznym nie należy odmawiać długich modlitw. Powinniśmy Bogu przedstawiać nasze prośby. Powinniśmy powoływać się na Jego obietnice z taką wiarą i ufnością, aby zgromadzeni widzieli, że potrafimy zwyciężać Boga w modlitwie. W ten sposób utwierdzą się słuchacze w wierze i przekonaniu o obecności Bożej na zebraniu i otworzą swe serca na przyjęcie Jego szczodrych błogostawieństw. Wzrośnie też i pomnoży się wiara w waszą szczodrość i dzięki temu zgromadzeni będą życzliwie i z własnej woli słuchać tych wskazań, jakich udzielił mówca” (Ellen G. White, *Ewangelizacja*, s. 98).

„Bóg ma całe niebo pełne błogostawieństw dla tych, którzy chcą być Jego współpracownikami.

Każdy, kto jest posłuszny całym sercem, może z ufnością i ze spokojem oczekiwać spełnienia obietnicy. Musimy mieć mocne, niezachwiane zaufanie do Boga. Często zwleka On ze spełnieniem prośby, bo chce doświadczyć naszą wiarę, chce zobaczyć, czy nasze pragnienie jest mocne i szczere. Modląc się zgodnie z Jego Słowem, powinniśmy wierzyć obietnicy i przedkładać nasze prośby z wytrwałością i natarczywością, którym nie będzie można odmówić” (Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, wyd. IV, s. 89).

Post

Zaproś uczestników 10 Dni Modlitwy, by rozważyli jakiegoś rodzaju post, np. post od telewizji, świeckiej muzyki, filmów, internetu, słodyczy czy innego rodzaju pokarmów, które nie są najlepsze dla zdrowia. Zaoszczędzany czas poświęćcie na modlitwę i studiowanie *Biblii*, prosząc Boga, by pomógł wam i waszemu zborowi pełniej trwać w Chrystusie. Stosując prosty sposób odżywiania uczestnicy będą mogli łatwiej skupić myśli i będą bardziej otwarci na głos Ducha Świętego.

Duch Święty

Nie zapomnijcie prosić Ducha Świętego, by wskazywał wam, jak powinniście się modlić i o co powinniście się modlić w przypadku osób znajdujących się w określonej sytuacji życiowej. *Biblia* mówi nam, że gdy nie wiemy, o co się modlić, Duch Święty wstawia się za nami.

„Nie tylko mamy prosić w imieniu Chrystusa, ale również z natchnienia Ducha Świętego. Jest przecież powiedziane: »Podobnie i Duch wspiera nas w niemocy naszej; nie wiemy bowiem, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w niewystowionych westchnieniach« (Rz 8,26). Takie modlitwy Bóg chętnie wysłuchuje. Gdy modlimy się w imieniu Jezusa, poważnie i gorąco, gorliwość nasza stanowi gwarancję, że Bóg »potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy« (Ef 3,20)” (Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, wyd. IV, s. 91).

Fizyczna wspólnota

Gdy rozpoczynacie wspólną modlitwę, zaprosicie wszystkich, by zajęli miejsca blisko siebie nawzajem. Kiedy uczestnicy są blisko siebie, tworząc krąg czy półkole, sprzyja to duchowi jedności, który jest bardzo ważny we wspólnej modlitwie. Jeśli uczestnicy są rozproszeni w dużym pomieszczeniu, trudno im będzie nawet nawzajem się słyszeć.

Prowadzenie dziennika

Prowadzenie dziennika modlitewnego podczas 10 Dni Modlitwy może być dla uczestników dobrym sposobem przyswajania codziennego tematu modlitwy, składania zobowiązań wobec Boga i dostrzegania Jego błogosławieństw dla nich. Spisywanie intencji naszych modlitw i rejestrowanie Bożych odpowiedzi na nie jest sprawdzonym sposobem budowania wsparcia.

Dziennik można prowadzić na kilka sposobów w ramach 10 Dni Modlitwy. Możesz przeznaczyć nieco czasu podczas spotkania, by uczestnicy mogli zanotować swoje intencje modlitewne w prywatnym dzienniku modlitewnym. Możecie też prowadzić grupowy dziennik z intencjami modlitewnymi i odpowiedziami na modlitwy — albo jako notatnik, albo jako plakat, a może w postaci strony internetowej. Prosty sposób, w jaki możecie to zrobić, jest przedzielenie kartki na dwie połowy pionową linią. Intencje wpisujecie w lewej kolumnie, a odpowiedzi w prawej. Ekscytujące i budujące jest przeglądanie tego, jak Bóg odpowiadał na wasze modlitwy!

Cześć dla Boga

Zachęć uczestników do zachowania postawy czci dla Boga i dawaj przykład takiej postawy. Przychodzimy do tronu Króla wszechświata. Nie wolno nam zachowywać się podczas modlitwy w sposób bezmyślny ani przybierać manierycznych póz. Nie jest konieczne, by wszyscy klęczeli przez cały czas. Ludzie powinni się czuć wygodnie przez całą godzinę. Zachęć uczestników, by klęczeli, siedzieli lub stali stosownie do Bożego prowadzenia i ich wygody, tak by mogli skupić myśli na Bogu i modlitwie, a nie na swoich bolących kolanach.

Modlitwa w jednym zdaniu

Modlitwy powinny być krótkie i rzeczowe. Dzięki temu wszyscy będą mieli możliwość się modlić. Staraj się ograniczyć swoją modlitwę jednorazowo do jednego zdania. Dzięki temu każdy będzie mógł

się modlić wielokrotnie. Krótkie zdania w modlitwie sprawiają, że jest ona żywa i interesująca, a ponadto pozwala Duchowi Świętemu inspirować modlących się. Nie musicie rozpoczynać każdego zdania inwokacją taką jak „Drogi Boże” ani kończyć słowem „Amen”. Niech wasze modlitwy będą płynną rozmową z Bogiem.

Milczenie

Jako lider nie staraj się zdominować wspólnej modlitwy. Celem jest to, by wszyscy się modlili. Chwile milczenia są wskazane, gdyż dają Bogu okazję do przemawiania wprost do waszych umysłów. Pozwólcie Duchowi Świętemu działać i dajcie wszystkim czas, by mogli się modlić.

Śpiew

Spontaniczne pieśni śpiewane przez grupę pomiędzy modlitwami dodają uroku spotkaniu modlitewnemu. Stosowne pieśni są wymienione pod koniec karty tematycznej na każdy dzień. Nie czujcie się zobowiązani do odśpiewania wszystkich proponowanych pieśni — możecie wybrać jedną lub kilka z nich. Śpiew jest także dobrym przerywnikiem między poszczególnymi częściami modlitwy.

Podawanie intencji modlitewnych

Nie podawajcie intencji modlitewnych przed rozpoczęciem modlitwy. Zamiast tego uczestnicy mogą wymienić swoje intencje podczas modlitwy, a inni mogą się dołączyć do nich. Dlaczego? Bo to oszczędza mnóstwo czasu! Zbieranie intencji modlitewnych pochłonie większość czasu przeznaczonego na modlitwę. Szatan lubi, gdy zamiast się modlić dyskutujemy o problemach. Uczestnicy słysząc intencje, zabierają się do doradzania i sugerują rozwiązania problemów. Pamiętajcie, że moc pochodzi od Boga! Im więcej się modlimy, tym więcej Jego moc działa dla nas.

Twoje codzienne osobiste nabożeństwo

Ta kwestia jest bardzo ważna! Upewnij się, że jako lider spędzasz codziennie czas u stóp Jezusa, rozmawiając z Nim i czytając Jego Słowo. Jeśli poznanie Boga będzie dla ciebie priorytetem, wspaniałe duchowe doświadczenie stanie się twoim udziałem. „Moc, która wstrząsnęła światem w dniach wielkiej reformacji, wyptywała z ukrytych miejsc modlitwy. Tam, w świętej ciszy, słudzy Boży opierali się na skale Jego obietnic” (Ellen G. White, *Wielki bóg*, wyd. XVII, s. 129).